

รายงานโครงการเจรจาความร่วมมือไทย – ออสเตรเลีย ด้านการพัฒนาและขับเคลื่อนนโยบายเพื่อยกระดับ

ความรู้และทักษะกำลังคนภาคแรงงานของประเทศไทย

๑๒ - ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๐

ณ กรุงแคนเบอร์รา และ นครซิดนีย์ เครือรัฐออสเตรเลีย

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักนโยบายความร่วมมือกับต่างประเทศ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินโครงการเจรจาความร่วมมือไทย – ออสเตรเลีย ด้านการพัฒนาและขับเคลื่อนนโยบาย เพื่อยกระดับความรู้และทักษะกำลังคนภาคแรงงานของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามความ เคลื่อนไหว แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเจรจาความร่วมมือกับเครือรัฐออสเตรเลียในประเด็นเชิงนโยบาย ๔ ประเด็น ได้แก่ ๑) การจัดการศึกษาในออสเตรเลีย ๒) การจัดทำหลักสูตรการศึกษาและประเมินผลระดับชาติ ของออสเตรเลีย ๓) การพัฒนาทักษะด้านวิชาชีพของกำลังคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานของออสเตรเลีย และ ๔) การผลิตและพัฒนาครูของออสเตรเลีย ในการนี้ สำนักงานฯ ได้จัดคณะผู้แทนสำนักงานฯ เดินทางไปประชุม/ เจรจาความร่วมมือ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามประเด็นที่กล่าวมาข้างต้นกับผู้บริหารการศึกษาของหน่วยงาน ด้านนโยบายและการจัดการศึกษาของเครือรัฐออสเตรเลีย ระหว่างวันที่ ๑๒ - ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ และได้นำ องค์ความรู้ที่ได้รับมาจัดทำเป็นรายงานองค์ความรู้เสนอต่อเลขาธิการสภาการศึกษาและเผยแพร่ให้ผู้สนใจทราบ

การเข้าร่วมการประชุม/เจรจาความร่วมมือ ตามโครงการเจรจาความร่วมมือไทย – ออสเตรเลีย ด้านการ พัฒนาและขับเคลื่อนนโยบายเพื่อยกระดับความรู้และทักษะกำลังคนภาคแรงงานของประเทศไทย ณ เครือรัฐ ออสเตรเลีย เป็นการเปิดโลกทัศน์ให้แก่คณะผู้แทนฯ ให้ได้เรียนรู้และได้รับประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีในการ จัดการศึกษาที่ชัดเจนและมีคุณภาพทั้งระบบของเครือรัฐออสเตรเลีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาในระบบ อาชีวศึกษาและการฝึกอบรมซึ่งเป็นที่ได้รับการยกย่องและยอมรับจากนานาชาติในด้านความยืดหยุ่นและคล่องตัว เพื่อเปิดโอกาสให้ประชากรในทุกวัยได้เข้าถึงการศึกษาอย่างทั่วถึงโดยไม่มีข้อจำกัด และสามารถเชื่อมโยงไปสู่โลก ของการทำงานได้อย่างเป็นรูปธรรมและตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานของประเทศได้อย่างแท้จริง

ท้ายที่สุดนี้ คณะผู้จัดทำรายงานขอขอบพระคุณเลขาธิการสภาการศึกษา (ดร.กมล รอดคล้าย) และผู้บริหารสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้โอกาสคณะผู้จัดทำในการเดินทางไปเรียนรู้และ ได้รับประสบการณ์ที่ดี เพื่อนำมาประกอบเป็นข้อมูลในการพัฒนาการศึกษาของประเทศ และขอขอบพระคุณ คุณวาทินี ขานวงศ์ ผู้อำนวยการ ฝ่ายการศึกษา สถานเอกอัครราชทูตออสเตรเลีย กรุงเทพฯ ที่ได้ให้ความเอื้อเฟื้อ ในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานการศึกษาของออสเตรเลียเป็นอย่างดี ตลอดจนได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ในการจัดทำรายงานฉบับนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ธันวาคม ๒๕๖๐

บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักนโยบายความร่วมมือกับต่างประเทศ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินโครงการเจรจาความร่วมมือไทย – ออสเตรเลีย ด้านการพัฒนาและขับเคลื่อนนโยบาย เพื่อยกระดับความรู้และทักษะกำลังคนภาคแรงงานของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามความเคลื่อนไหว แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเจรจาความร่วมมือกับเครือรัฐออสเตรเลียในประเด็นเชิงนโยบาย ๔ ประเด็นได้แก่ ๑) การจัดการศึกษาในออสเตรเลีย ๒) การจัดทำหลักสูตรการศึกษาและประเมินผลระดับชาติของออสเตรเลีย ๓) การพัฒนาทักษะด้านวิชาชีพของกำลังคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานของออสเตรเลีย และ ๔) การผลิตและพัฒนาครูของออสเตรเลีย ในการนี้ สำนักงานฯ ได้จัดคณะผู้แทนสำนักงานฯ เดินทางไปประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามประเด็นที่กล่าวมาข้างต้นกับผู้บริหารการศึกษาของหน่วยงานด้านนโยบายและการจัดการศึกษาของเครือรัฐออสเตรเลียระหว่างวันที่ ๑๒ - ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๐

ในระหว่างโครงการ คณะผู้แทนของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้เข้าร่วมประชุมกับผู้บริหารหน่วยงานด้านการศึกษาที่สำคัญของเครือรัฐออสเตรเลีย ๖ แห่ง ได้แก่

๑. Department of Education and Training, National Office กระทรวงการศึกษาและฝึกอบรม ซึ่งมีที่ตั้ง ณ กรุงแคนเบอร์รา เมืองหลวงของเครือรัฐออสเตรเลีย คณะผู้แทนฯ ได้รับการบรรยายและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็น ระบบการบริหารราชการของเครือรัฐออสเตรเลีย ระบบการศึกษาของเครือรัฐออสเตรเลียในปัจจุบันและการจัดการอาชีวศึกษาและระบบฝึกอบรมของเครือรัฐออสเตรเลีย

๒. Department of Education, New South Wales Governmentกระทรวงการศึกษาแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ ซึ่งมีที่ตั้ง ณ นครซิดนีย์ คณะผู้แทนฯ ได้รับการบรรยายและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็น การจัดการศึกษาในระดับรัฐของ New South Wales(NSW) โดยการนำนโยบายจากรัฐบาลกลางมาประยุกต์สู่การปฏิบัติในท้องถิ่น

๓. Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority (ACARA)สำนักงานการประเมินผลหลักสูตรแห่งออสเตรเลีย ซึ่งมีที่ตั้ง ณ นครซิดนีย์ คณะผู้แทนฯ ได้รับการบรรยายและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรการศึกษาในระดับการศึกษาแห่งชาติของเครือรัฐออสเตรเลีย ตลอดจนการจัดการประเมินผลและการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติและการรายงานผลการจัดการศึกษา

๔. the New South Wales Education Standards Authority (NESA)สำนักงานมาตรฐานการศึกษาแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ ซึ่งมีที่ตั้ง ณ นครซิดนีย์ คณะผู้แทนฯ ได้รับการบรรยายและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นการพัฒนานโยบายเชิงประจักษ์เพื่อปรับปรุงสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักเรียนและสนับสนุนการสอนของครู การตรวจติดตามและบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานรับรองคุณวุฒิครูผู้สอนและสถานศึกษา และ

การกำหนดมาตรฐานและคุณภาพของการสอนของครู การเรียนรู้ การประเมินผลการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐ เอกชน สถานศึกษาคาทอลิก ที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงเกรด ๑๒

๕ . Technical and Further Education Institute, New South Wale, Meadow Bank Campus (TAFE, NSW) วิทยาลัยเทคนิคและการศึกษาต่อเนื่องแห่งรัฐนิวเซาท์เวลล์ วิทยาเขต Meadow Bank ซึ่งมีที่ตั้ง ณ เทศบาล Meadow Bank นครซิดนีย์ คณะผู้แทนฯ ได้รับการบรรยายและร่วมแลกเปลี่ยน เรียนรู้ในประเด็นการพัฒนาทักษะกำลังคนด้านวิชาชีพผ่านระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม (Vocational Education and Training : VET) และเยี่ยมชมการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาและฝึกอบรมโดยหน่วยงาน ภาครัฐ

๖ . Southern Cross Catholic Vocational College (SCCVC) วิทยาลัยการอาชีวศึกษา Southern Cross Catholic เป็นสถานศึกษาคาทอลิกในเครือ Sydney Catholic Schools ซึ่งมีที่ตั้ง ณ เทศบาล Burwoods นครซิดนีย์ คณะผู้แทนฯ ได้รับการบรรยายและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดตั้งวิทยาลัย อาชีวศึกษาสมัยใหม่ตามข้อริเริ่มของรัฐบาลกลางแห่งออสเตรเลียในการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมในสถานศึกษา (Trade Training Center in Schools Programme) เพื่อเป็นวิทยาลัยการอาชีวศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ ใหม่โดยนอกจากภารกิจในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพสูงแล้วยังผนวกภารกิจในการเป็น สถาบันฝึกอบรมให้แก่สถานประกอบการอีกด้วย นอกจากนี้ยังได้เยี่ยมชมการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาและ ฝึกอบรมโดยหน่วยงานภาคเอกชน

ทั้งนี้ ผลการประชุม/เจรจา/หารือ โดยสังเขปตามประเด็นเชิงนโยบายทั้ง ๔ ประเด็น มีรายละเอียด ดังนี้

๑. การจัดการศึกษาในออสเตรเลีย

ออสเตรเลียแบ่งการบริหารจัดการการศึกษาเป็น ๓ ระดับ ได้แก่

- ๑) รัฐบาลกลางออสเตรเลีย (Federal or Commonwealth Government)
- ๒) รัฐบาลรัฐ (State Government)
- ๓) ผู้จัดการศึกษาในส่วนท้องถิ่น (Local Government/Council)

รัฐบาลกลางแห่งออสเตรเลีย (Federal or Commonwealth Government) เป็นหน่วยงานหลัก ในการจัดการและบริหารงานการศึกษาของประเทศ โดยดำเนินงานผ่านกระทรวงการศึกษาและการฝึกอบรม (Department of Education and Training) ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องการจัดทำนโยบาย การกำหนดแนวทางการบริหารงานการศึกษาในภาพรวม และการพัฒนาการศึกษาของประเทศในทุกมิติ ตลอดจนเป็นผู้พิจารณาการให้การอุดหนุนด้านการเงินและทรัพยากรทางการศึกษาแก่สถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน นโยบายการศึกษาจากรัฐบาลกลางได้รับการส่งต่อไปยังรัฐบาลรัฐ (State Government) ผ่านการดำเนินงาน ของกระทรวงการศึกษา (Department of Education) ของรัฐนั้นๆ เพื่อจัดทำเป็นนโยบายการศึกษาและ แนวทางการจัดการการศึกษาของแต่ละรัฐโดยมีแกนหลักคือนโยบายจากส่วนกลางและบริบทเฉพาะตัวของแต่ละ รัฐ ซึ่งจะถูกส่งต่อไปยังผู้จัดการศึกษาในส่วนท้องถิ่น (Local Government/Council) อันได้แก่สถานศึกษา ทั้งหลายในกำกับทั้งของรัฐและเอกชนที่จะนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพต่อผู้เรียน

ออสเตรเลียมีระบบการศึกษา ๓ ระบบหลักคือ การศึกษาในระบบโรงเรียน (School) การศึกษาใน ระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม (Vocational Education and Training: VET) และการศึกษาในระบบ

อุดมศึกษา (Higher Education) นักเรียนออสเตรเลียเริ่มเข้ารับการศึกษาระบบโรงเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลหรืออายุประมาณ ๓-๔ ปี ซึ่งเป็นการศึกษาแบบสมัครใจไม่มีการบังคับแล้วแต่ความพร้อมและสภาพของผู้ปกครอง แต่นักเรียนทุกคนจะต้องเริ่มการศึกษาภาคบังคับในระดับเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน (Pre-School) เมื่ออายุครบ ๕ ปีบริบูรณ์ และจะศึกษาในระบบโรงเรียนไปจนถึงปีที่ ๑๐ (Year 10) ของชั้นมัธยมศึกษาหรืออายุครบ ๑๗ ปีบริบูรณ์ จึงถือว่าจบการศึกษาภาคบังคับ เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับนักเรียนสามารถเลือกที่จะศึกษาต่อในปีที่ ๑๑ และ ๑๒ เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หรือจะเลือกศึกษาต่อในระบบอาชีวศึกษาและฝึกอบรบเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานเร็วขึ้นก็ได้ แต่การศึกษาทั้งสองสายมีจุดหมายอันเดียวกันคือการมุ่งเข้าสู่โลกของการทำงานตามสายอาชีพต่างๆ ปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๖๐) ออสเตรเลียได้จัดทำนโยบายการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ ซึ่งมุ่งให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นลำดับแรก โดยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและสถานศึกษา นักเรียนทุกคนต้องเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ เข้าถึงครูผู้สอนที่เป็นเลิศและเข้าถึงหลักสูตรการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องและทันสมัย โดยผ่านการมีส่วนร่วมและการกลั่นกรองจากครอบครัว ครูผู้สอน ผู้อำนวยการโรงเรียน และชุมชน

๒. การจัดทำหลักสูตรการศึกษาและประเมินผลระดับชาติของออสเตรเลีย

การจัดทำหลักสูตรการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการประเมินผลสัมฤทธิ์นักเรียนของออสเตรเลียดำเนินการโดยหน่วยงานอิสระที่เรียกว่า Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority หรือ ACARA ซึ่งมีสถานะเป็นหน่วยงานอิสระ (Independent Authority) ไม่ขึ้นตรงต่อกระทรวงการศึกษาและการฝึกอบรบ แต่มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและสนับสนุนข้อมูลประกอบการตัดสินใจของรัฐบาลกลาง ในด้านการจัดทำหลักสูตรและการประเมินผลระดับชาติหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ หรือ Australian Curriculum คือ ภาพรวมของการจัดการเรียนการสอนที่มีเป้าหมายเพื่อให้เยาวชนออสเตรเลียทุกคนประสบความสำเร็จในการศึกษา หลักสูตรการศึกษาแห่งชาติจะกำหนดถึงคุณลักษณะและทักษะจำเป็นที่นักเรียนออสเตรเลียทุกคนต้องบรรลุเมื่อสำเร็จการศึกษา และเป็นการสร้างกรอบในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ครูผู้สอน เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลสำเร็จของผู้เรียน (outcome-based) เป็นตัวชี้วัดหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติจัดทำโดยหน่วยงานกลาง (Federal) และจะถูกส่งต่อไปให้หน่วยจัดการศึกษาของรัฐและดินแดน (State/Territory) ทั้งหมดนำไปปรับและประยุกต์ใช้ตามบริบทของแต่ละรัฐหรือเขตการปกครอง (Territory) เพื่อใช้เป็นหลักสูตรการศึกษาของรัฐหรือเขตการปกครองนั้นๆ หลักสูตรการศึกษาชาติแห่งชาติออสเตรเลียได้รับการออกแบบให้มี ๓ มิติ ประกอบด้วย มิติที่ ๑ คือ ลำดับความสำคัญของศาสตร์ที่ต้องรู้ (3 Cross-Curriculum Priorities) ประกอบด้วย ๑) ความยั่งยืน (Sustainability) ๒) การมีส่วนร่วมของออสเตรเลียกับประเทศในภูมิภาคเอเชียด้วยกัน (Asia and Australia's Links with Asia) และ ๓) ประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมของชนพื้นเมือง (Aboriginal and Torres Strait Islander Histories and Cultures) มิติที่ ๒ คือ สมรรถนะหลักทางการศึกษาที่ต้องการ ๗ ประการ (7 General Capabilities) ประกอบด้วย ๑) ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ ๒) ความสามารถในการคำนวณ ๓) ความสามารถทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ๔) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และคิดเชิงสร้างสรรค์ ๕) ความสามารถในการเข้าสังคมและการพึ่งตนเอง ๖) ความเข้าใจในพหุวัฒนธรรม และ ๗) ความเข้าใจทางจริยธรรมและความเป็นพลเมือง และมิติที่ ๓ สาระเรียนรู้ (8 Learning Areas) อันประกอบด้วย ๑. ภาษาอังกฤษ ๒. คณิตศาสตร์ ๓. วิทยาศาสตร์ ๔. สาระเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และวิทยาการ

สังคม ๕. ศิลปะ ๖. สาธารณสุขศาสตร์ ๗. ภาษา และ ๘. สาระเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี ออสเตรเลียมีกระบวนการจัดทำหลักสูตรที่ใช้ระยะเวลาอย่างต่ำ ๖ ปี ต่อหลักสูตรโดยแบ่งเป็น ๔ ขั้นตอนได้แก่ ๑.) การออกแบบเค้าโครงหลักสูตร (Shaping) ๒.) การจัดทำรายละเอียดหลักสูตร (Writing) ๓.) การเผยแพร่และนำไปใช้ในสถานศึกษาจริง (Implementation) และ ๔.) การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร (Monitoring and Evaluation)

การประเมินผลระดับชาติ ออสเตรเลียมีการประเมินสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในระดับชาติ ซึ่งเรียกว่า **National Assessment Program - Literacy and Numeracy (NAPLAN)** การประเมินความสามารถทางการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณหรือ NAPLAN มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนเพื่อประเมินความก้าวหน้าในการศึกษา ทักษะที่ได้รับการประเมิน ได้แก่ ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะทางไวยากรณ์ เช่น การสะกดคำ การเรียงประโยค เป็นต้น และทักษะการคำนวณ โดยเนื้อหาของ การประเมินจะอิงตามหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติออสเตรเลีย ผู้เข้ารับการประเมินได้แก่นักเรียนในระดับ การศึกษาภาคบังคับของออสเตรเลีย ปีที่ ๓ ปีที่ ๕ ปีที่ ๗ และปีที่ ๙ การประเมินผลระดับชาติไม่ได้วัดค่าคะแนน (Score) เป็นตัวเลข แต่วัดโดยคะแนนที่ได้อิงตามค่ามาตรฐานซึ่งออสเตรเลียเรียกว่า Band ซึ่งแบ่งเป็นระดับตั้งแต่ ๑ - ๑๐ เพื่อบอกว่าทักษะของผู้รับการประเมินอยู่ในระดับใด (Gain) และการประเมินผลการศึกษาไม่มีการเปรียบเทียบกันระหว่างผู้เรียน (ไม่มีการเปรียบเทียบว่าเด็กคนไหนเก่งกว่าคนไหน) ด้วยเหตุนี้ผู้รับการประเมิน จึงไม่มีความเครียดหรือความกดดันที่ต้องเข้ารับการทดสอบเพียงแต่ให้พึงระลึกไว้ว่ากำลังเข้ารับการทดสอบเท่านั้น

๓. การพัฒนาทักษะด้านวิชาชีพของกำลังคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน

ประเทศออสเตรเลียดำเนินการด้านการพัฒนาทักษะกำลังคนด้านวิชาชีพผ่านระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม (Vocational Education and Training : VET) นโยบายปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๖๐) ของประเทศ ด้านดังกล่าว มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมของทุกรัฐในออสเตรเลียให้มีความเข้มแข็งและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ ตลอดจนการยกระดับการศึกษาสายอาชีพสู่ความเป็นสากล มุ่งพัฒนาขีดความสามารถ และทักษะทางอาชีพของกำลังคนในการแข่งขัน และการสร้างระบบการถ่ายโอนหน่วยกิตที่มีความยืดหยุ่นสามารถถ่ายโอนไปยังระดับการศึกษาที่สูงกว่าที่ทุกรัฐได้อย่างสะดวกและง่ายดาย รวมทั้งมีเส้นทางอาชีพ (Career Path) ที่มีความยืดหยุ่นการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมในประเทศออสเตรเลียเป็นการจัดการศึกษาที่มีความหลากหลาย มีคุณภาพ และมีมาตรฐานสูงระดับแนวหน้าของโลก ส่งผลให้การศึกษาสายอาชีพเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในประเทศออสเตรเลีย เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าศึกษาหรือฝึกอบรมอาชีพผ่านหลักสูตรที่ผสมผสานระหว่างการเรียนกับการทำงานเข้าด้วยกัน ผู้ให้บริการการศึกษาสายอาชีพมีทั้งที่ดำเนินการโดยรัฐ คือ วิทยาลัยเทคนิคและการศึกษาต่อเนื่อง (Technical and Further Education-TAFE) และดำเนินการโดยเอกชน อาทิ สถาบันฝึกอบรมของเอกชน และบริษัทห้างร้านต่างๆ ที่จดทะเบียนเป็นหน่วยฝึกอบรม เป็นต้น นอกจากนี้เพื่อให้ระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมของประเทศมีคุณภาพที่ดีและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ ออสเตรเลียได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ๓ เสาหลัก คือ ๑) มาตรฐานชาติด้านอาชีวศึกษาและฝึกอบรม (National Standards) ๒) กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (National Framework for Qualifications) และ ๓) ผู้ควบคุมคุณภาพการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมแห่งชาติ (National VET Regulator) ออสเตรเลียประสบปัญหาเหมือนกับประเทศไทยในเรื่องของภาพลักษณ์ของผู้เรียนอาชีวศึกษา

ซึ่งไม่เท่าเทียมกับผู้เรียนสายวิชาการ แม้จะมีตัวเลขสถิติที่แสดงถึงความนิยมในการเรียนสายอาชีพแต่ประชาชนชาวออสเตรเลียโดยมากยังคงมองภาพลักษณ์ของผู้เรียนในสายนี้ว่าด้อยกว่าผู้เรียนในสายวิชาการ กระทรวงการศึกษาและการฝึกอบรมของออสเตรเลียได้มีความพยายามในการส่งเสริมภาพลักษณ์การอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมให้มีคุณค่าและสถานะเทียบเท่ากับการศึกษาในสายวิชาการโดยพยายามสร้างภาพลักษณ์ในระยะยาวให้สังคมมองว่าการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยไม่ได้เป็นเส้นทางเดียวที่จะสามารถสร้างรายได้และสร้างความสำเร็จในชีวิตการทำงานได้กระทรวงการศึกษาและการฝึกอบรมของออสเตรเลียมุ่งเน้นการแก้ปัญหาและให้ความสำคัญกับการแก้ไขจุดอ่อนของระบบอาชีวศึกษาและฝึกอบรม และเสริมสร้างจุดแข็ง นอกจากนี้ยังมีการดำเนินการต่างๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและสร้างคุณค่าของผู้เรียนอาชีวศึกษา ดังตัวอย่างโครงการ Australian Apprenticeships Ambassadors Program ซึ่งดำเนินงานโดยการคัดเลือกผู้สำเร็จการศึกษายาชีพซึ่งประสบความสำเร็จในการทำงาน เป็นที่ยอมรับและรู้จักของสังคมในวงกว้าง มาเป็นตัวแทนของผู้ประสบความสำเร็จจากการเรียนสายอาชีพะ เป็นต้น

๔. การผลิตและพัฒนาครูของออสเตรเลีย

ออสเตรเลียมีการผลิตและพัฒนาครูที่เป็นระบบและมีการควบคุมคุณภาพที่เข้มงวด ผู้ที่จะประกอบอาชีพครูในออสเตรเลียจะต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาขั้นต้นในระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย โดยการผลิตครูของแต่ละรัฐจะมีหน่วยงานควบคุมมาตรฐานเป็นของตนเองแต่ใช้มาตรฐานเดียวกันหน่วยงานควบคุมมาตรฐานของแต่ละรัฐจะเป็นผู้ประสานกับมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้ผลิตครู เพื่อกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะสมัครเป็นครูและกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการเรียนครู ถึงแม้ว่าแต่ละรัฐจะมีการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน แต่การกำหนดคุณสมบัติของการเป็นครูของมหาวิทยาลัยจะใช้มาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ ประเทศออสเตรเลียจึงไม่มีปัญหาความแตกต่างของคุณภาพการผลิตครูของแต่ละมหาวิทยาลัยแนวทางการประกอบอาชีพครูในออสเตรเลียมี ๒ แนวทาง คือ ๑. การเรียนปริญญาตรีด้านการศึกษา (Bachelor of Education) แล้วเลือกสาขาหรือวิชาเอกตามความถนัดที่จะสอน ๒. การเรียนปริญญาตรีในสาขาวิชาอื่น แล้วศึกษาต่อเพิ่มเติมวิชาชีพครูหลัง ตัวอย่างเช่น จบการศึกษา Bachelor of Science แล้วก็ไปศึกษาต่อ Post Graduate ในสาขา Teaching Education ก็สามารถสมัครเป็นอาจารย์ได้ ประเทศออสเตรเลียไม่ได้มีการกำหนดจำนวนผู้เข้าเรียนในวิชาชีพครูเป็นตัวเลขที่แน่นอน แต่ก็มีมาตรการในการประเมินคุณภาพและมาตรฐานครูอย่างเคร่งครัด ดังนั้นแม้ผู้ที่เรียนครูมาโดยตรงก็อาจไม่สามารถประกอบอาชีพครูได้เพราะแต่ไม่ผ่านการประเมินคุณภาพและมาตรฐาน (Accreditation) และต้องไปประกอบอาชีพอื่นแทน

เมื่อเปรียบเทียบการจัดการศึกษาของออสเตรเลียกับการจัดการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบัน มีข้อค้นพบสำคัญคือ การมีประสบการณ์ร่วมกันในด้านความต้องการปรับปรุงและยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งประเทศไทยและออสเตรเลีย ซึ่งคุณภาพทางการศึกษาเป็นตัวแปรสำคัญที่เชื่อมโยงไปสู่บริบททางสังคมต่างๆ อาทิ การมีงานทำ และความเท่าเทียมในสังคมออสเตรเลียสามารถเอาชนะปัญหาต่างๆ ได้ ด้วยความพยายามความเอาใจใส่ในปัญหา และการร่วมมือร่วมใจกันของทุกภาคส่วน ตั้งแต่รัฐบาลกลาง รัฐบาลรัฐ หน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น และภาคประชาสังคม ในการนี้ปัญหาด้านคุณภาพการศึกษาที่ประเทศไทยกำลังประสบอยู่ก็ต้องได้รับการแก้ไขเช่นเดียวกับที่ประเทศออสเตรเลียดำเนินการได้ผลสำเร็จมาแล้ว ซึ่งการแก้ปัญหาดังกล่าวต้องใช้ระยะเวลาอันยาวนานกว่าจะเห็นผล และที่สำคัญต้องมีการกำหนดแนวนโยบายที่ชัดเจน และผู้ปฏิบัติสามารถนำนโยบาย

ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งต้องการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนไม่เฉพาะแค่ภาคการศึกษา แต่ต้องทำให้คนในชาติตระหนักได้ว่าประชาชนทุกคนคือเจ้าของการศึกษาของประเทศ

ในการนี้คณะผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากการเดินทางไปประชุม/เจรจา ความร่วมมือ ณ เครือรัฐออสเตรเลีย ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านการจัดทำหลักสูตรการศึกษาและประเมินผลระดับชาติ

๑. ประเทศไทยควรมีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาที่บูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนและควรออกแบบให้หลักสูตรฯ มีความเชื่อมโยงกับบริบทหรือเป้าหมายของประเทศในระยเวลานั้นๆ

๒. การจัดทำหลักสูตรการศึกษาของประเทศไทยควรกำหนดแนวคิดหลัก(Theme) ของการจัดทำแต่ละครั้งเพื่อที่ผู้ใช้จะได้ทราบว่าในช่วงนั้นๆ ประเทศต้องการเน้นการพัฒนาคนด้วยการศึกษาในแนวทางใด และผู้ใช้หลักสูตรการศึกษาจะสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรนั้นๆ

๓. ประเทศไทยควรจัดให้มีการประเมินผลหลักสูตรการศึกษาอย่างจริงจังโดยเป็นการประเมินผลใหญ่ในระดับชาติไม่ใช่ประเมินในแบบโครงการวิจัยหรือประเมินแบบหน่วยงาน

๔. ประเทศไทยควรปรับการประเมินผลการศึกษาให้เป็นไปในแบบอิงมาตรฐานการศึกษาไม่ใช่อิงตามระดับคะแนน

๕. กระทรวงศึกษาธิการควรมีความร่วมมือด้านวิชาการกับ Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority (ACARA) เพื่อขอความช่วยเหลือและให้คำแนะนำในด้านการจัดทำหลักสูตรการศึกษาและประเมินผลการศึกษาของประเทศไทย

๖. ประเทศไทยควรมีหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับพื้นฐานเหมือนกับที่ออสเตรเลียมี ACARA ซึ่งมีสถานะเทียบเท่ากับกรมวิชาการซึ่งเป็นหน่วยงานที่กระทรวงศึกษาธิการไทยได้เคยจัดตั้งและยุบเลิกไป เนื่องจากปัจจุบันการจัดทำหลักสูตรระดับพื้นฐานอยู่ในหน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับสำนักซึ่งอาจดูแลการจัดทำได้อย่างไม่ครบถ้วนและไม่อาจเชื่อมโยงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านพัฒนาทักษะด้านวิชาชีพของกำลังคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน

๑. ประเทศไทยควรมีการปรับระบบการเรียนการสอนอาชีวศึกษา โดยเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะวิชาชีพหรือเป็นไปตามหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-based Curriculum)

๒. รัฐควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนรูปแบบทวิภาคีร่วมกับสถานประกอบการ และกำหนดรูปแบบการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาในรูปแบบทวิภาคีรวมทั้งควรมีการจัดทำร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดการศึกษาในรูปแบบทวิภาคี เพื่อให้มีผลใช้บังคับในทางกฎหมายและเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาในรูปแบบทวิภาคีของประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓. ควรมีการปรับอัตราค่าตอบแทนให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาทั้งประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ให้สูงขึ้น เพื่อเพิ่มแรงจูงใจให้ผู้เรียนอาชีวศึกษาเพิ่มมากขึ้น

๔. หลักสูตร/สาขาวิชาในการจัดการเรียนการสอนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทยควรมีความหลากหลาย สามารถสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และต้องได้รับการรับรองจากหน่วยงานของรัฐ

๕. ประเทศไทยควรมีการสร้างระบบ(platform) ที่เชื่อมโยงฐานข้อมูลการเรียนกับการทำงานให้เกิดขึ้นให้ได้อย่างในออสเตรเลีย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านการผลิตและพัฒนาครู

๑. ประเทศไทยต้องมีระบบการรับรองคุณภาพและประเมินสมรรถนะครูตลอดวิชาชีพที่เข้มงวดและเข้มแข็ง

๒. วิชาชีพครูต้องได้รับการบรรจุในกรอบคุณวุฒิวิชาชีพของประเทศไทยเพื่อที่จะสามารถใช้เป็นฐานข้อมูลอ้างอิงและเชื่อมโยงกับวิชาชีพอื่นๆ

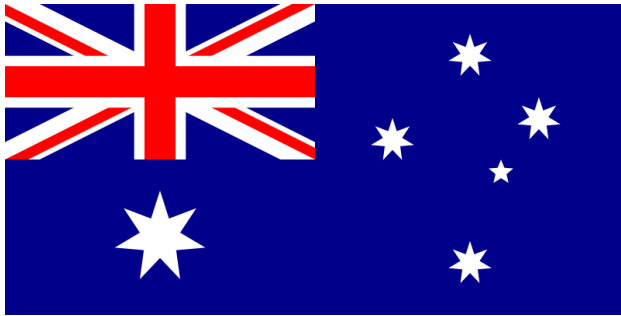
๓. ประเทศไทยควรมีการจัดทำระบบรับรองคุณวุฒิผู้สอนที่ไม่ได้ประกอบอาชีพเป็นครูในระบบปกติให้สามารถทำการสอนในระบบอาชีวศึกษาและฝึกอบรมได้ เช่น วิทยากรผู้ให้ความรู้ในการอบรมวิชาชีพต่างๆ ซึ่งไม่ได้เป็นครูในชีวิตจริง ทั้งนี้เพื่อเป็นการเชิดชูผู้สอน/บรรยายให้มีสถานะเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานของรัฐและเป็นการดึงดูดให้ผู้มีความรู้/ความเชี่ยวชาญในสาขาที่ขาดแคลน แต่ไม่ได้ประกอบอาชีพครู สามารถถ่ายทอดความรู้/ประสบการณ์ได้อย่างกว้างขวางและเป็นที่ยอมรับ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก-ช
ข้อมูลพื้นฐาน เครือรัฐออสเตรเลีย	๑-๓
บทที่ ๑	๔-๖
บทนำ	
บทที่ ๒	๗-๑๕
การจัดการศึกษาในออสเตรเลีย	
บทที่ ๓	๑๖-๒๐
การจัดทำหลักสูตรการศึกษาและประเมินผลระดับชาติของออสเตรเลีย	
บทที่ ๔	๒๑-๒๗
การพัฒนาทักษะด้านวิชาชีพของกำลังคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานของออสเตรเลีย	
บทที่ ๕	๒๘-๒๙
การผลิตและพัฒนาครูของออสเตรเลีย (กรณีศึกษารัฐนิวเซาท์เวลส์)	
บทที่ ๖	๓๐-๓๓
บทวิเคราะห์และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	
บรรณานุกรม	๓๔-๓๕
ภาคผนวก	I - XI

เครือรัฐออสเตรเลีย
(Commonwealth of Australia)

ธงชาติ

ตราแผ่นดิน

แผนที่ประเทศออสเตรเลีย

ข้อมูลพื้นฐาน

ออสเตรเลีย (อังกฤษ: Australia) หรือชื่อทางการคือ **เครือรัฐออสเตรเลีย** (Commonwealth of Australia) เป็นประเทศซึ่งประกอบด้วยแผ่นดินหลักของทวีปออสเตรเลีย, เกาะแทสเมเนีย และเกาะอื่น ๆ ในมหาสมุทรอินเดีย แปซิฟิก และมหาสมุทรใต้ ออสเตรเลียเป็นประเทศที่ใหญ่เป็นอันดับที่หกของโลกเมื่อนับพื้นที่ทั้งหมด ประเทศเพื่อนบ้านของออสเตรเลียประกอบด้วย ทิศเหนือ ประเทศอินโดนีเซีย ปาปัวนิวกินี และติมอร์-เลสเต ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ หมู่เกาะโซโลมอน วานูอาตู และนิวแคลิโดเนีย และ ทิศทางตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศนิวซีแลนด์

ออสเตรเลียเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วและเป็นหนึ่งในประเทศที่ร่ำรวยที่สุดในโลก ออสเตรเลียมีเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับที่ ๑๒ ของโลก ในปี ๒๐๑๒ ออสเตรเลียมีรายได้ต่อหัวที่สูงอันดับที่ห้าของโลก ออสเตรเลีย มีดัชนีการพัฒนามนุษย์ที่สูงที่สุดเป็นอันดับที่สองของโลกและได้รับการจัดอันดับที่สูงในการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานในระดับชาติในด้านต่างๆ เช่น คุณภาพชีวิต สุขภาพ การศึกษา เสรีภาพทางเศรษฐกิจ และการปกป้องเสรีภาพของพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ออสเตรเลียเป็นสมาชิกของสหประชาชาติ G20 เครือจักรภพแห่งชาติ องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) องค์การการค้าโลกความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชียแปซิฟิก และหมู่เกาะแปซิฟิก

ปัจจุบันออสเตรเลียมีจำนวนประชากรประมาณ ๒๔.๑๓ ล้านคน ออสเตรเลียมีสภาพทางสังคมและประชากรที่หลากหลายประกอบด้วยประชากรหลายชนชาติ (Multi-Cultural Society) อาทิ ยุโรป จีน เกาหลี อินเดีย และชาวพื้นเมืองเช่น ชาวอะบอริจิน ซึ่งมีจำนวนน้อยแต่รัฐบาลออสเตรเลียให้ความสำคัญมากเพราะถือเป็นชนชาติที่เป็นเจ้าของประเทศ ออสเตรเลียกำลังประสบกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงประชากรไปเป็นสังคมผู้สูงอายุที่มีผู้เกษียณอายุมากขึ้นและคนในวัยทำงานน้อยลง

ออสเตรเลียแบ่งการปกครองออกเป็น ๖ รัฐ และ ๒ เขตการปกครอง ได้แก่

- รัฐนิวเซาท์เวลส์ (New South Wales)
- รัฐควีนส์แลนด์ (Queensland)
- รัฐเซาท์ออสเตรเลีย (South Australia)
- รัฐแทสเมเนีย (Tasmania)
- รัฐวิกตอเรีย (Victoria)
- รัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย (Western Australia)
- เขตการปกครองนอร์ทเทิร์นเทร์ริทอรี (Northern Territory)
- เขตการปกครองออสเตรเลียแควินท์แลนด์ (เมืองหลวง) (Australian Capital Territory)

แต่ละรัฐและเขตการปกครองมีสถานะกึ่งอธิปไตยของตนเอง โดยในรัฐควีนส์แลนด์และเขตการปกครองทั้งสองแห่งเป็นลักษณะสภาเดี่ยว ในขณะที่ในรัฐที่เหลือเป็นแบบสภาคู่ สมเด็จพระราชินีนาถมีผู้แทนพระองค์ในแต่ละรัฐ เรียกว่า Governor และในเขตการปกครองนอร์ทเทิร์นเทร์ริทอรี มีตำแหน่งเป็น Administrator

ส่วนในเขตการปกครองออสเตรเลียตะวันตกพิทอลเทอร์ริทอรี (เมืองหลวง) มีตำแหน่งเป็น Governor-General หรือผู้แทนพระองค์ของเครือรัฐ

ออสเตรเลียมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา มีรูปแบบรัฐบาลเป็นสหพันธรัฐ และระบอบราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ ประมุขแห่งรัฐของออสเตรเลียคือพระมหากษัตริย์สหราชอาณาจักร พระองค์ปัจจุบันคือสมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่ ๒

ออสเตรเลียมีระบบการบริหารประเทศในแบบกระจายอำนาจ ๓ ระดับคือ รัฐบาลกลาง (Federal/Commonwealth Government) รัฐบาลรัฐ (State/Territory Government) และ สภาท้องถิ่น (Local Government or Council) โดยรัฐบาลกลางทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแนวทางเพื่อเป็นแผนแม่บทในการบริหารประเทศ ซึ่งนโยบายจากรัฐบาลกลางจะถูกส่งต่อมายังรัฐบาลเพื่อนำมาปรับใช้ให้เข้ากับสภาพบริบทของแต่ละรัฐ ตลอดจนกำหนดแนวทางการปฏิบัติต่างๆ ในการบริหารงาน ซึ่งทั้งหมดนี้จะถูกส่งต่อไปยังรัฐบาลท้องถิ่นของแต่ละรัฐเพื่อดำเนินการปฏิบัติที่ประชาชนให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

บทที่ ๑ บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

ตามทื่องค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนา (Organization of the Economic Cooperation for Development: OECD) และองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Education, Sciences, and Culture Organization: UNESCO) ได้จัดทำข้อเสนอนโยบายด้านการศึกษาของประเทศไทย (OECD - UNESCO Joint Education Policy Review to Thailand) โดยศึกษาอัตราการศึกษต่อภายหลังสำเร็จการศึกษาภาคบังคับ พบว่า สำหรับการศึกษหลังการศึกษาภาคบังคับ (Tertiary Education) ประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะลงทุนเพิ่มขึ้นในสายสามัญ (General Education) และระดับอุดมศึกษา (Higher Education) ในขณะที่ภาครัฐลงทุนด้านอาชีวศึกษาในอัตราคงที่ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของความไม่เท่าเทียมกันในโอกาสการรับการศึกษาที่มีคุณภาพของผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม หากประเทศไทยจะขับเคลื่อนความสามารถในการแข่งขันของกำลังคนภาคแรงงานเพื่อก้าวเข้าสู่สังคมแห่งการสร้างสรรค์และเพิ่มมูลค่านวัตกรรม (Value-based Society) ระบบการศึกษาไทยจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาความรู้และทักษะของกำลังคนภาคแรงงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) โดยสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการศึกษายอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในโอกาสในการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ

จากข้อค้นพบและข้อเสนอเชิงนโยบายเบื้องต้น สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาในฐานะหน่วยงานที่กำหนดนโยบายและแผนการศึกษา มาตรฐานการศึกษา การประเมินผลนโยบายการศึกษาชาติ การวิจัยเชิงระบบด้านการศึกษา และการพัฒนากฎหมายทางการศึกษา ได้บรรจุแนวคิดดังกล่าวไว้ในยุทธศาสตร์ที่ ๓ ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐- ๒๕๗๔ และ (ร่าง) มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ ในงานนี้ได้พิจารณาเล็งเห็นว่า เครือรัฐออสเตรเลียเป็นประเทศที่มีการจัดการที่ดีและเป็บบแบบอย่างในการจัดการศึกษา ทั้งระบบตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาอย่างมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในเวทีนานาชาติ อีกทั้งเครือรัฐออสเตรเลียยังประสบความสำเร็จในการส่งเสริมการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาให้กับประชาชน โดยการยกระดับทักษะแรงงานทั้งระบบมากกว่าสองทศวรรษ ด้วยการปฏิรูประบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม (Vocational Education and Training: VET) โดยการจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคและการศึกษาต่อเนื่อง (Technical and Further Education: TAFE) ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐให้เกิดขึ้นทั่วประเทศ การส่งเสริมการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมในระบบทวิภาคี (Dual System, Apprenticeship, and Internship) การเปิดโอกาสให้เอกชนและผู้มีศักยภาพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม และการพัฒนาระบบกรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งออสเตรเลีย (Australian Qualification Framework: AQF) แนวทางการปฏิบัติที่ดีที่กล่าวถึงข้างต้น ถือเป็นแบบอย่าง que ประเทศไทยสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำมาปรับประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนนโยบายการจัดการศึกษาและการส่งเสริมการยกระดับความรู้และทักษะกำลังคนภาคแรงงานอย่างเป็นระบบ ด้วยเหตุผลข้างต้น สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงเห็นควรดำเนินโครงการเจรจาความร่วมมือไทย – ออสเตรเลีย ด้านการพัฒนาและขับเคลื่อนนโยบายเพื่อยกระดับความรู้และทักษะกำลังคนภาคแรงงาน โดยจัดคณะผู้แทนของสำนักงานฯ เดินทางไปประชุม/เจรจาคือความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ณ เครือรัฐออสเตรเลีย เพื่อเป็นการเรียนรู้และรับทราบแนวทางการปฏิบัติที่ดีอันจะนำมาประยุกต์ใช้กับบริบทของประเทศไทยและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐ อันเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล

๒. วัตถุประสงค์

๑. ติดตามความเคลื่อนไหว แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเจรจาความร่วมมือกับหน่วยงานด้านการศึกษาของเครือรัฐออสเตรเลียในประเด็นเชิงนโยบาย ๔ ประเด็นได้แก่ ๑) การจัดการศึกษาในออสเตรเลีย ๒) การจัดทำหลักสูตรการศึกษาและประเมินผลระดับชาติของออสเตรเลีย ๓) การพัฒนาทักษะด้านวิชาชีพของกำลังคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานของออสเตรเลีย และ ๔) การผลิตและพัฒนาครูของออสเตรเลีย

๒. เสริมสร้างความร่วมมือด้านนโยบายทางการศึกษาระหว่างไทยและออสเตรเลีย

๓. กลุ่มเป้าหมาย

ผู้บริหารระดับสูงและข้าราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๔. วิธีการดำเนินงาน

๑. ศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายการจัดการศึกษาและการอาชีวศึกษาของเครือรัฐออสเตรเลียเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ในการเดินทางไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์กับหน่วยงานด้านการศึกษาในออสเตรเลีย

๒. ประสานงานกับผู้อำนวยความสะดวก ฝ่ายการศึกษา สถานเอกอัครราชทูตออสเตรเลีย กรุงเทพฯ เพื่อกำหนดสถานที่และวันเวลาในการเดินทางไปเจรจาความร่วมมือ

๓. จัดคณะผู้แทนไทยเดินทางไปประชุม/ แลกเปลี่ยนเรียนรู้/ และเจรจาความร่วมมือกับผู้กำหนดนโยบาย นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของออสเตรเลีย ตามหน่วยงานที่ได้กำหนดในข้อ ๒.

๔. จัดทำเอกสารรายงาน/องค์ความรู้ ตามโครงการเจรจาความร่วมมือไทย – ออสเตรเลีย ด้านการพัฒนาและขับเคลื่อนนโยบายเพื่อยกระดับความรู้และทักษะกำลังคนภาคแรงงานของประเทศไทย เพื่อนำเสนอต่อเลขาธิการสภาการศึกษาและสาธารณชน

๕. ระยะเวลาดำเนินการ

สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

๖. สถานที่ดำเนินการ

หน่วยงานด้านการศึกษาของเครือรัฐออสเตรเลีย ซึ่งได้รับการแนะนำ ประสาน และติดต่อผ่านผู้อำนวยความสะดวก ฝ่ายการศึกษา สถานเอกอัครราชทูตออสเตรเลีย กรุงเทพฯ จำนวน ๖ หน่วยงาน ดังนี้

๖.๑ Department of Education and Training, National Office กระทรวงการศึกษาและฝึกอบรม ที่ตั้ง ณ กรุงแคนเบอร์รา เมืองหลวงของเครือรัฐออสเตรเลีย โดยเจรจาและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็น ระบบการบริหารราชการของเครือรัฐออสเตรเลีย ระบบการศึกษาของเครือรัฐออสเตรเลียในปัจจุบัน และการจัดการระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมของเครือรัฐออสเตรเลีย

๖.๒ Department of Education, New South Wales Government กระทรวงการศึกษาแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ ที่ตั้ง ณ นครซิดนีย์ โดยเจรจาและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นการจัดการศึกษาในระดับรัฐของ New South Wales (NSW) โดยการนำนโยบายจากรัฐบาลกลางมาประยุกต์สู่การปฏิบัติในท้องถิ่น

๖.๓ Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority (ACARA) สำนัก รายงานและการประเมินผลหลักสูตรแห่งออสเตรเลีย ที่ตั้ง ณ นครซิดนีย์ โดยเจรจาและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรการศึกษาในระดับชาติของเครือรัฐออสเตรเลีย ตลอดจนการจัดการประเมินผลและการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติและการรายงานผลการจัดการศึกษา

๖.๔ the New South Wales Education Standards Authority (NESA) สำนักงานมาตรฐานการศึกษาแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ ที่ตั้ง ณ นครซิดนีย์ โดยเจรจาและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นการพัฒนานโยบายเชิงประจักษ์เพื่อปรับปรุงสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักเรียนและสนับสนุนการสอนของครู การตรวจติดตามและบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานรับรองคุณวุฒิครูผู้สอนและสถานศึกษา และการกำหนดมาตรฐานและคุณภาพของการสอนของครู

๖.๕ Technical and Further Education Institute, New South Wale, Meadow Bank Campus (TAFE, NSW) วิทยาลัยเทคนิคและการศึกษาต่อเนื่องแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ วิทยาเขต Meadow Bank ที่ตั้ง ณ เทศบาล Meadow Bank นครซิดนีย์ โดยเจรจาและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นการพัฒนาทักษะกำลังคนด้านวิชาชีพผ่านระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมซึ่งจัดโดยภาครัฐ (Vocational Education and Training : VET) และเยี่ยมชมการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาและฝึกอบรม

๖.๖ Southern Cross Catholic Vocational College (SCCVC) วิทยาลัยการอาชีวศึกษา Southern Cross Catholic สถานศึกษาคาทอลิกในเครือ Sydney Catholic Schools ที่ตั้ง ณ เทศบาล Burwoods นครซิดนีย์ โดยเจรจาและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นการจัดตั้งวิทยาลัยอาชีวศึกษาสมัยใหม่ตามข้อริเริ่มของรัฐบาลกลางแห่งออสเตรเลียในการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมในสถานศึกษา (Trade Training Center in Schools Programme) เพื่อเป็นวิทยาลัยการอาชีวศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ โดยนอกจากภารกิจในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพสูงแล้วยังผนวกภารกิจในการเป็นสถาบันฝึกอบรมให้แก่สถานประกอบการอีกด้วย นอกจากนี้ยังได้เยี่ยมชมการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาและฝึกอบรมโดยหน่วยงานภาคเอกชน

๗. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้องค์ความรู้เชิงนโยบายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ ๒ และ ๓ ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔

๒. ผู้บริหารสำนักงานเลขาธิการสภาศึกษามีเครือข่ายระดับนโยบายการศึกษาของเครือข่ายรัฐออสเตรเลียในการสนับสนุนการปฏิรูปการศึกษาไทย

๘. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้รับองค์ความรู้ด้านการพัฒนาและขับเคลื่อนนโยบายเพื่อยกระดับความรู้และทักษะกำลังคนภาคแรงงาน จากเครือข่ายรัฐออสเตรเลีย

๒ กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงการศึกษาและฝึกอบรมแห่งเครือข่ายรัฐออสเตรเลียสามารถยกระดับความร่วมมือด้านนโยบายเพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในอนาคต

บทที่ ๒ การจัดการศึกษาในออสเตรเลีย

การศึกษาในประเทศออสเตรเลียแบ่งการบริหารจัดการใน ๓ ระดับ เฉกเช่นเดียวกับการบริหารประเทศ กล่าวคือ รัฐบาลกลางออสเตรเลีย (Federal or Commonwealth Government) เป็นหน่วยงานหลักในการจัดการและบริหารงานการศึกษาของประเทศ โดยดำเนินงานผ่านกระทรวงการศึกษาและการฝึกอบรม (Department of Education and Training) ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องการจัดทำนโยบาย การกำหนดแนวทาง การบริหารงานการศึกษาในภาพรวมและการพัฒนาการศึกษาของประเทศในทุกมิติ ตลอดจนเป็นผู้พิจารณาการให้การอุดหนุนด้านการเงินและทรัพยากรทางการศึกษาแก่สถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน นโยบายการศึกษาจากรัฐบาลกลางได้รับการส่งต่อไปยังรัฐบาลรัฐ (State Government) ผ่านการดำเนินงานของกระทรวงการศึกษา (Department of Education) ของรัฐนั้นๆ เพื่อจัดทำเป็นนโยบายการศึกษาและแนวทางการจัดการการศึกษาของแต่ละรัฐที่จะนำเสนอต่อผู้จัดการศึกษาในส่วนท้องถิ่น (Local Government/Council) ซึ่งก็คือสถานศึกษาทั้งหลายในกำกับทั้งของรัฐและเอกชนที่จะนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพต่อผู้เรียน

นอกจากการบริหารจัดการทางการศึกษาใน ๓ ระดับ ข้างต้น เครือรัฐออสเตรเลียยังมีหน่วยงานกลางและคณะกรรมการทางการศึกษาที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นที่ปรึกษาให้แก่รัฐบาลกลางและรัฐบาลรัฐในการจัดการด้านการศึกษาของประเทศ ดังนี้

๑ **Council of Australia Government or COAG** เป็นสภาการปกครองสูงสุดของประเทศซึ่งนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน (Prime Minister) และมุขมนตรี (Premier) ของแต่ละรัฐเป็นกรรมการ โดย COAG ทำหน้าที่เสมือนที่ประชุมระดับชาติ ในการรับทราบการรายงาน และการพิจารณา วาระเกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศ ตลอดจนการตัดสินใจที่สำคัญต่างๆ ในระดับประเทศ ซึ่งวาระด้านการศึกษาถูกบรรจุอยู่ในวาระเพื่อพิจารณาของ COAG ด้วยเช่นกัน

๒ **Education Council** เป็นสภาการศึกษาของประเทศ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการฝึกอบรมเป็นประธาน และคณะกรรมการประกอบด้วยรัฐมนตรีการศึกษาของแต่ละรัฐ Education Council ทำหน้าที่รับทราบ การรายงานการจัดการศึกษาของประเทศ ตลอดจนพิจารณาและตัดสินใจการดำเนินงานด้านการศึกษาที่สำคัญของประเทศ

๓ **The Australian Education, Early Childhood and Youth Affairs Senior Official Committee or AEEYSOC** เป็นคณะกรรมการที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนภารกิจของ Education Council โดยมีภารกิจเฉพาะด้านเกี่ยวกับกิจการเยาวชนและปฐมวัย กรรมการของ AEEYSOC ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่อาวุโสที่รับผิดชอบงานด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนและการจัดการศึกษาปฐมวัยจากรัฐต่างๆ

๔ **The Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority or ACARA** เป็นหน่วยงานอิสระทางการศึกษา ทำหน้าที่ในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติที่ใช้เฉพาะในระดับโรงเรียน ตลอดจนดำเนินการประเมินสัมฤทธิผลทางการศึกษาระดับชาติและการรายงานผลการจัดการศึกษาทั้งในระดับประเทศและระดับตัวผู้เรียนรายบุคคล

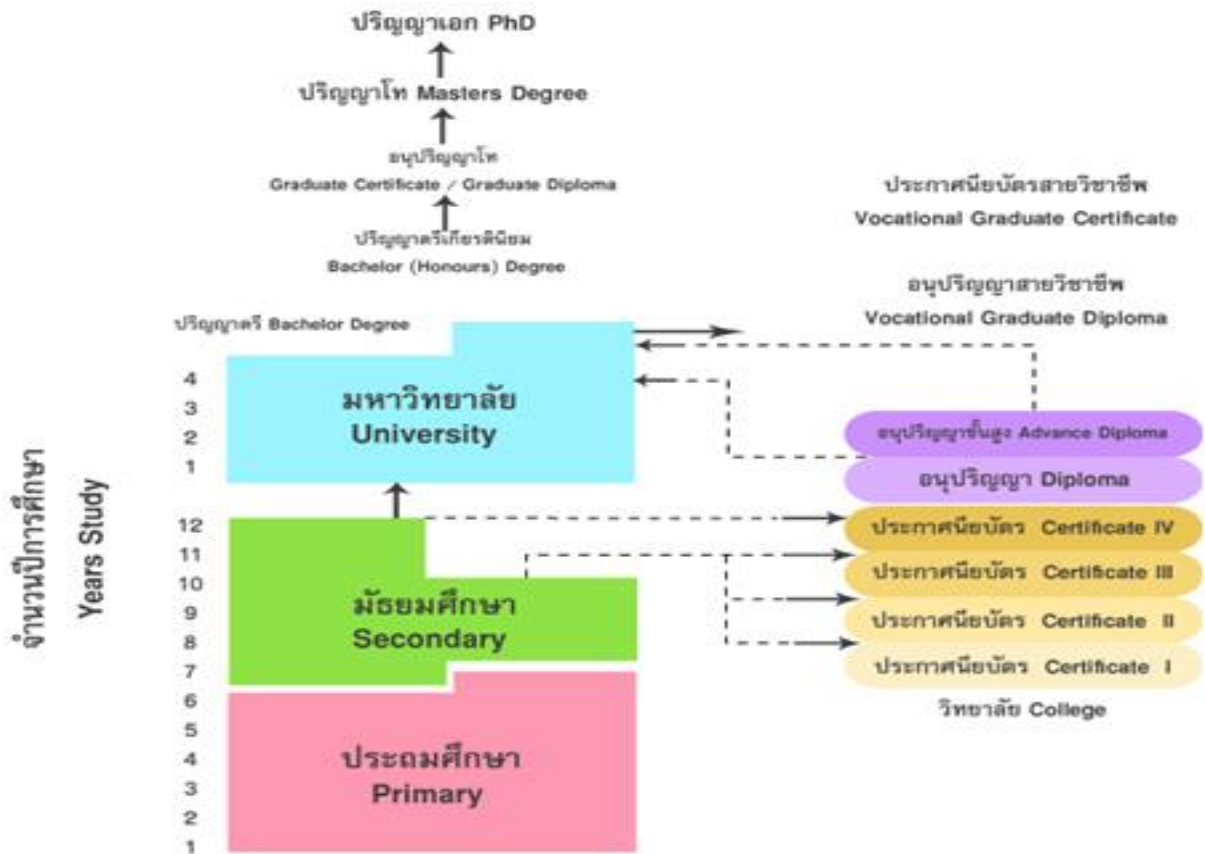
๕ Australian Institute for Teaching and School Leadership or AITSL เป็นหน่วยงานกลางทางการศึกษาที่มีพันธกิจเฉพาะเจาะจงในการพัฒนาความเป็นเลิศและความเป็นผู้นำของการจัดการเรียนการสอนของประเทศออสเตรเลีย

๖ Education Service Australia or ESA มีสถานะเป็นบริษัทจำกัดที่รัฐมนตรีการศึกษาของประเทศออสเตรเลียเป็นเจ้าของบริษัททำหน้าที่สนับสนุนการนำส่งข้อริเริ่มและลำดับความสำคัญทางการศึกษา ระดับชาติไปสู่ประเภทการศึกษา ๓ ประเภทหลักของประเทศคือ โรงเรียน อาชีวศึกษาและการฝึกอบรม และ อุดมศึกษา

ระบบการศึกษาของออสเตรเลีย

ระบบการศึกษาของออสเตรเลียประกอบด้วยการศึกษา ใน ๓ระบบหลักคือ ๑) การศึกษาในโรงเรียน (School) ๒) การอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม (Vocational Education and Training: VET) และ ๓) การอุดมศึกษา (Higher Education)

นักเรียนออสเตรเลียเริ่มเข้ารับการศึกษามัธยมศึกษาในโรงเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลหรืออายุประมาณ ๓-๔ ปี ซึ่งเป็นการศึกษาแบบสมัครใจไม่มีการบังคับแล้วแต่ความพร้อมและสถานภาพของผู้ปกครอง แต่นักเรียนทุกคนจะต้องเริ่มการศึกษาภาคบังคับในระดับเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน (Pre-School) เมื่ออายุครบ ๕ ปีบริบูรณ์ และจะศึกษาในระบบโรงเรียนไปจนถึงปีที่ ๑๐ (Year ๑๐) ของชั้นมัธยมศึกษาหรืออายุครบ ๑๗ ปีบริบูรณ์ จึงถือว่าจบการศึกษาภาคบังคับและได้รับใบประเมินแสดงผลการศึกษาที่เรียกว่า Record of Study Achievement: RoSA หากนักเรียนต้องการออกจากโรงเรียนก่อนจบการศึกษาภาคบังคับหรือก่อนอายุครบ ๑๗ ปี จะต้องได้รับการยอมรับในความรู้ความสามารถและทักษะที่จะออกไปทำงานได้ และจะต้องเป็นการทำงานแบบ Full Time คือทำงานเต็มเวลาตลอด ๕ วันต่อสัปดาห์ และไม่อนุญาตให้ทำงาน Part Time เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับ นักเรียนสามารถเลือกที่จะศึกษาต่อในปีที่ ๑๑ และ ๑๒ เพื่อรับประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียกว่า Senior Secondary/High School Certificate of Education: Hsc เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาหรือจะเลือกศึกษาต่อในระดับการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานเร็วขึ้นก็ได้ แต่การศึกษาทั้งสองระบบมีจุดหมายอันเดียวกันคือการมุ่งเข้าสู่โลกของการทำงานตามสายอาชีพนั้นๆ ซึ่งรัฐบาลออสเตรเลียให้ความสำคัญมากและมีการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ (Australian Qualifications Framework) ของแต่ละสายวิชาชีพซึ่งเชื่อมโยงระหว่างระบบการศึกษาและระบบการจ้างงานอย่างชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้ทำงานสามารถมองเห็นลำดับความก้าวหน้าของสายการทำงาน (Career Path) อย่างชัดเจนและมีเป้าหมายในการทำงาน

แผนภาพที่ ๑ ระดับการศึกษาออสเตรเลีย

การแบ่งระดับการศึกษาในออสเตรเลีย

เครือรัฐออสเตรเลียมีการแบ่งระดับการศึกษาออกเป็น ๖ ระดับ ประกอบด้วย ๑) การศึกษาปฐมวัย ๒) เตรียมประถมศึกษา ๓) ประถมศึกษา ๔) มัธยมศึกษา ๕) อาชีวศึกษาและการฝึกอบรม และ ๖) อุดมศึกษา ซึ่งระดับการศึกษาแต่ละระดับมีรายละเอียด ดังนี้

การศึกษาปฐมวัย (Kindy or Kindergarten)

การศึกษาปฐมวัยในประเทศออสเตรเลียไม่เป็นการศึกษาภาคบังคับการจัดการศึกษาปฐมวัยจะจัดในสถานรับเลี้ยงเด็กตอนกลางวัน (Day care) ซึ่งเปิดรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไปสำหรับผู้ปกครองที่ต้องทำงานประจำและไม่มีเวลาเลี้ยงดูด้วยตนเองในเวลากลางวัน หรือในโรงเรียนอนุบาลซึ่งเปิดรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่ ๓ ปี หรือผู้ปกครองเป็นคนจัดการศึกษาปฐมวัยให้บุตร/ธิดาด้วยตนเองในกรณีที่มีเวลา ซึ่งการบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยในประเทศออสเตรเลียได้รับการแยกออกจากโรงเรียนระดับประถมศึกษาในทุกรัฐและทุกดินแดน ยกเว้น รัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย (Western Australia) และควีนส์แลนด์ (Queensland) เท่านั้นที่การศึกษาปฐมวัยจะถูกบริหารจัดการเช่นเดียวกับเป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาในระดับประถมศึกษาการศึกษาปฐมวัยมีการเรียนการสอน ๒ รูปแบบ คือ แบบเรียนครึ่งวัน และแบบเรียนเต็มวัน กรณีที่เรียนเต็มวัน ครึ่งเช้าจะเรียนตามหลักสูตรที่กำหนด ส่วนครึ่งบ่ายจะให้เด็กทำกิจกรรมตามอัธยาศัย

เตรียมประถมศึกษา(Pre-school)

การศึกษาระดับเตรียมประถมศึกษา (Pre-school) เด็กที่มีสิทธิเข้าเรียนต้องมีอายุครบ ๕ ปี ได้รับการสอน ๑๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นจำนวน ๔๐ สัปดาห์ ก่อนที่เด็กจะเข้าสู่อการประถมศึกษา การเรียนการสอนในระดับนี้จะเน้นการพัฒนาเด็กในทุกด้าน โดยหลักสูตรจะเชื่อมต่อกับหลักสูตรในระดับประถมศึกษาโดยเน้นไปที่ทักษะการอ่านออกเขียนได้ ทักษะทางคณิตศาสตร์ ทักษะด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ทักษะทางบุคลิกภาพและสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมที่จำเป็นให้เด็กก่อนเข้าเรียนประถมศึกษา ๑ ปี

ประถมศึกษา (Primary)

การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับ ใช้เวลาเรียน ๑-๖ ปี หรือ ๗ ปี ตามหลักสูตรที่แต่ละรัฐ เป็นผู้กำหนด การเรียนการสอนจะเน้นการพัฒนาทักษะภาษา การอ่านออกเขียนได้ ทักษะทางตัวเลขและคณิตศาสตร์อย่างง่าย สังคมศึกษา สุขศึกษา และกิจกรรมที่ฝึกความคิดสร้างสรรค์นักเรียนสามารถเข้าสู่อการศึกษาระดับประถมศึกษาได้ทันทีโดยไม่จำเป็นต้องสอบเข้าเรียน แต่นักเรียนทุกคนต้องสอบปลายภาคในที่สุดท้ายของระดับประถมศึกษาให้ผ่าน และมีใบรับรองจากครูผู้สอน ซึ่งต้องผ่านการปรึกษาหารือกับผู้ปกครองเรียบร้อยแล้ว และนักเรียนทุกคนสามารถเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาได้ โดยไม่จำเป็นต้องสอบเพื่อเข้าศึกษาต่อ

มัธยมศึกษา (Secondary)

การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาของออสเตรเลียแบ่งเป็น ๒ ช่วงชั้นคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งใช้ระยะเวลาเรียน ๔ ปี เริ่มตั้งแต่ ปีที่ ๗ถึงปีที่ ๑๐ (Year ๗ - ๑๐) ซึ่งถือเป็นการศึกษาภาคบังคับที่นักเรียนทุกคนต้องเรียน และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งใช้ระยะเวลาเรียน ๒ ปี คือปีที่ ๑๑ และ ๑๒ (Year ๑๑ - ๑๒) จะไม่ถือเป็นการศึกษาภาคบังคับ นักเรียนเมื่อจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแล้วสามารถเลือกเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือในระบบอาชีวศึกษาและฝึกอบรมก็ได้ การเรียนในระดับมัศึกษานักเรียนได้เรียนรายวิชาพื้นฐานทั่วไป และรายวิชาหลักและเลือก ได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมและสิ่งแวดล้อม ภาษาต่างประเทศนอกจากภาษาอังกฤษ เทคโนโลยี ศิลปะสร้างสรรค์และการพัฒนาบุคลิกภาพ สุขภาพและสุขศึกษา ซึ่งบางรายวิชาจะมีรายละเอียดและความซับซ้อนของเนื้อหาแตกต่างกัน

มัธยมศึกษาตอนต้น (ปีที่ ๗-๑๐) หลักสูตรในระดับนี้นักเรียนจะมีทั้งวิชาเลือกและวิชาบังคับ เมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนจะได้รับใบระเบียบแสดงผลการศึกษาที่เรียกว่า Record of Study Achievement or RoSA

มัธยมศึกษาตอนปลาย (ปีที่ ๑๑-๑๒)หลักสูตรการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะเน้นเพื่อช่วยเตรียมนักเรียนสำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา สำหรับการทำงาน และการใช้ชีวิตในวัยผู้ใหญ่ เมื่อสำเร็จการศึกษาโดยสอบผ่านเกณฑ์ตามที่กระทรวงการศึกษาและการฝึกอบรมกำหนด นักเรียนจะได้รับใบรับรองวุฒิการศึกษาที่เรียกว่า “Senior Secondary Certificate of Education” ซึ่งรายละเอียดชื่อเรียกใบรับรองวุฒิการศึกษาจะแตกต่างกันไปตามรัฐต่างๆ

นอกจากนี้ โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหลายแห่ง ยังมีการจัดหลักสูตรด้านอาชีพ (Vocational programs) ซึ่งนักเรียนสามารถเรียนหลักสูตรเสริมนอกเหนือจากหลักสูตรปกติ นั้นรวมถึงการฝึกงานของนักเรียนที่จัดโดยโรงเรียน ซึ่งอนุญาตให้นักเรียนได้รับคุณวุฒิด้านอาชีวศึกษาและ

การฝึกอบรมระหว่างที่เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื้อหาภายในหลักสูตรอยู่บนพื้นฐานของหลักสูตรการฝึกอบรมต่างๆ สอดคล้องกับ Australian Quality Training Framework (AQTF) ที่กำหนดไว้

การอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม (Vocational Education and Training)

ระบบการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม (Vocational Education and Training; VET) ของประเทศออสเตรเลีย เป็นการจัดการศึกษาสายอาชีพที่มีความหลากหลายมาก และมีคุณภาพที่มีมาตรฐานสูงในระดับแนวหน้าของโลก ส่งผลให้หลักสูตรสายอาชีพเป็นที่นิยมอย่างมากในประเทศออสเตรเลีย ปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๖๐) มีผู้เรียนในระบบการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมมากถึง ๔.๕ ล้านคน หรือ ๒ ใน ๓ ของผู้เรียนทั้งหมดของประเทศ การจัดการอาชีวศึกษาเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเส้นทางอาชีพผ่านการเรียนในหลักสูตรที่ผสมผสานระหว่างการเรียนและการทำงานเข้าด้วยกัน การศึกษาในสายอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมนี้เปิดสอนทั้งในวิทยาลัยเทคนิคและการศึกษาต่อเนื่องของรัฐ (Technical and Further Education-TAFE) มหาวิทยาลัย และสถาบันฝึกอบรมเอกชนหลักสูตรการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม มุ่งเน้นไปที่ความสามารถในการแข่งขันและทักษะทางอาชีพของผู้เรียน

ออสเตรเลียเรียกชื่อหลักสูตรการศึกษาในสายอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมว่า “Training Package” จำนวนของ Training package มีความหลากหลายมากตามวิชาชีพต่างๆ เช่น ช่างไม้ ช่างทำผม ช่างประปา เป็นต้นซึ่งแต่ละ Training package จะประกอบด้วย ๑.ระดับของคุณวุฒิวิชาชีพที่คาดหวัง (Qualifications) และรายละเอียดของประกาศนียบัตรที่จะได้รับตามจำนวนรายวิชาที่ลงเรียนได้แก่ Certificate I, Certificate II, Certificate III, Certificate IV, Diploma, และ Advance Diplomaซึ่งสอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งออสเตรเลีย ๒.รายวิชาต่างๆ ที่ต้องเรียน (Accredited Course/Skill Set) และ ๓.หน่วยประสบการณ์ (Competence Standard/Unit of Competency) ที่จะได้รับเมื่อลงเรียนตาม package นั้นๆ ซึ่ง Training package ทั้งหมดเป็นหลักสูตรกลางที่กำหนดโดยภาครัฐ ไม่ว่าจะลงเรียนที่วิทยาเขตหรือสถาบันใดๆ ก็จะใช้ Training package เหมือนกันทั้งประเทศ ทั้งนี้ยังรวมไปถึงวิธีการประเมินผลการเรียนด้วย (Assessment Guideline) สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับ Training package ต่างๆ สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <http://training.gov.au/>

นอกจากการเรียนตามระบบปกติที่เปิดสอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมของรัฐและเอกชน รัฐบาลออสเตรเลียยังได้ออกนโยบายให้มีการจัดการเรียนการสอนการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมในโรงเรียน และวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่เปิดสอนในระบบทวิศึกษา ซึ่งมีคุณภาพความสำเร็จอยู่ที่การบูรณาการการอาชีวศึกษาเข้ากับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยโครงการดังกล่าวจะประกอบไปด้วย การพัฒนาทักษะความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรม โดยผู้เรียนได้รับคุณวุฒิอาชีวศึกษาและหน่วยความสามารถ ในขณะที่ยังได้รับคุณวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย มุ่งพัฒนาทักษะศักยภาพและความเข้าใจในโลกของการทำงาน เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในโลกของการทำงานซึ่งเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าสำหรับช่วยในการวางแผนและการเลือกประกอบอาชีพต่อไป

การอุดมศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศออสเตรเลียประกอบไปด้วยมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดำเนินงานอยู่ภายใต้กฎหมายระดับรัฐและดินแดน ปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๖๐) ประเทศออสเตรเลียมีสถาบันอุดมศึกษาทั้งสิ้น ๔๑ แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาล ๓๗ แห่ง ๓ แห่งเป็นของเอกชนและอีก ๑ แห่งเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง (Specialised University) มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เปิดสอนครอบคลุมหลากหลายสาขาวิชาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีถึงปริญญาเอกนอกจากนี้มหาวิทยาลัยบางแห่งยังเปิดสอนในระดับอนุปริญญาด้วย

ระบบการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา จะมุ่งสอนให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ ตั้งคำถาม สามารถค้นคว้าหาความรู้คำตอบ และพิสูจน์ประเด็นคำถามต่าง ๆ ด้วยตนเอง ไม่ได้เน้นท่องจำ คณาจารย์จะเป็นผู้ให้คำแนะนำ จะเป็นการเรียนในลักษณะการอภิปรายการถามตอบในชั้นเรียนเป็นหลัก และจะมีครูช่วยสอน (Tutor) ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาระดับปริญญาเอกหรือบางสถาบันจะอนุญาตให้นักศึกษาปริญญาโทเป็นครูช่วยสอน เพื่อช่วยตอบคำถามและให้คำแนะนำเพิ่มเติมแก่นักศึกษาในวิชาต่าง ๆ ก่อนเข้าชั้นเรียนทางหลักสูตรจะให้โครงร่างการเรียนการสอนและหนังสือหรือสื่อประกอบการสอนที่ผู้เรียนจะต้องศึกษามาล่วงหน้าก่อนเข้าชั้นเรียน การใช้ภาษาอังกฤษ จะเป็นภาษากลางที่สำคัญในการศึกษา ซึ่งผู้เรียนต่างชาติ จะต้องมีความรู้ทักษะด้านนี้ในระดับสูง จึงจะสามารถเรียนรู้ได้อย่างเข้าใจ และประสบความสำเร็จได้ โดยการอุดมศึกษาของออสเตรเลียมีหลายระดับดังนี้

ปริญญาตรี (Bachelor Degree) การสอบเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศออสเตรเลีย จะพิจารณาจากผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นหลักโดยไม่มีสอบแข่งขันเหมือนในประเทศไทย ในกรณีที่เป็นักเรียนต่างชาติ มหาวิทยาลัยในออสเตรเลียจะกำหนดคุณสมบัติการรับเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนจากแต่ละประเทศแตกต่างกันไป โดยขึ้นกับการพิจารณาของแต่ละมหาวิทยาลัย

ปริญญาตรีเกียรตินิยม (Bachelor with Honors) กรณีที่นักศึกษามีผลการเรียนดีเลิศในการศึกษา ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยจะพิจารณาให้สามารถเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเกียรตินิยมได้โดยใช้เวลาศึกษาเพิ่มเติมอีก ๑ปีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของปริญญาตรีเกียรตินิยม จะมีทั้งภาคบรรยาย และภาควิทยานิพนธ์ซึ่งหากนักศึกษาสามารถสอบได้เกียรตินิยมอันดับหนึ่งในระดับปริญญาตรีเกียรตินิยม นักศึกษาจะได้รับรองคุณวุฒิให้เทียบเท่าปริญญาโทซึ่งจะทำให้สามารถเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาเอกได้โดยไม่ต้องเรียนในระดับปริญญาโท

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีหลายระดับ ดังนี้

๑. **ประกาศนียบัตรบัณฑิตศึกษา (Graduate Certificate)** หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรระยะสั้นประมาณ ๖ เดือนเพื่อเสริมความรู้เฉพาะด้านมีหลากหลายสาขาให้นักศึกษาเลือกเรียนเพิ่มเติมทั้งด้านการบริหาร การโรงแรม เทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศ ฯลฯ

๒. **อนุปริญญาโท (Graduate Diploma)** หลักสูตรนี้ใช้ระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่ ๖ เดือน ถึง ๑ ปีแล้วแต่หลักสูตร เปิดรับผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีและต้องการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมซึ่งเปิดสอนในหลากหลายสาขา รูปแบบการเรียนการสอนในหลักสูตรลักษณะนี้ มีทั้งภาคบรรยาย ภาคปฏิบัติในบางสาขา และอาจมีการทำเป็นโครงการศึกษาในบางสาขา ฯลฯ โดยหลายมหาวิทยาลัยในประเทศออสเตรเลีย ได้จัดหลักสูตรอนุปริญญาโทเป็นหลักสูตรในช่วงปีแรกในการศึกษาระดับปริญญาโทซึ่งหากนักศึกษามีผลการเรียนในระดับที่ดีจะสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทได้

๓. **ปริญญาโท (Master Degree)** การศึกษาระดับปริญญาโทใช้ระยะเวลาในการศึกษาประมาณ ๑ – ๒ปี โดยรูปแบบการเรียนการสอน มีหลายลักษณะ อาจเป็นการเรียนแบบเข้าฟังคำบรรยาย (Coursework) การเรียนแบบที่มุ่งทำวิทยานิพนธ์ (Research Project)และการเรียนที่มีทั้งเข้าร่วมฟังคำบรรยายและการทำวิทยานิพนธ์ผสมกัน การเลือกเรียนในลักษณะใดนั้นขึ้นอยู่กับสาขาวิชาและสถาบันอุดมศึกษาที่เลือกเข้าศึกษาต่อ อย่างไรก็ตาม สถาบันการอุดมศึกษาในออสเตรเลียส่วนใหญ่จะอนุญาตให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ โดยอาจเป็นการเรียนภาคบรรยายเป็นหลัก และมีการทำโครงการก่อนจบการศึกษา หรือเลือกเรียนแบบทำ

วิทยานิพนธ์เป็นหลัก และสถาบันหลายแห่งให้เลือกเรียนในลักษณะผสมผสานได้ เช่น นักศึกษาอาจจะเลือก Coursework ๕๐% และ Research ๕๐% หรือ Coursework ๗๐% และ Research ๓๐% เป็นต้น

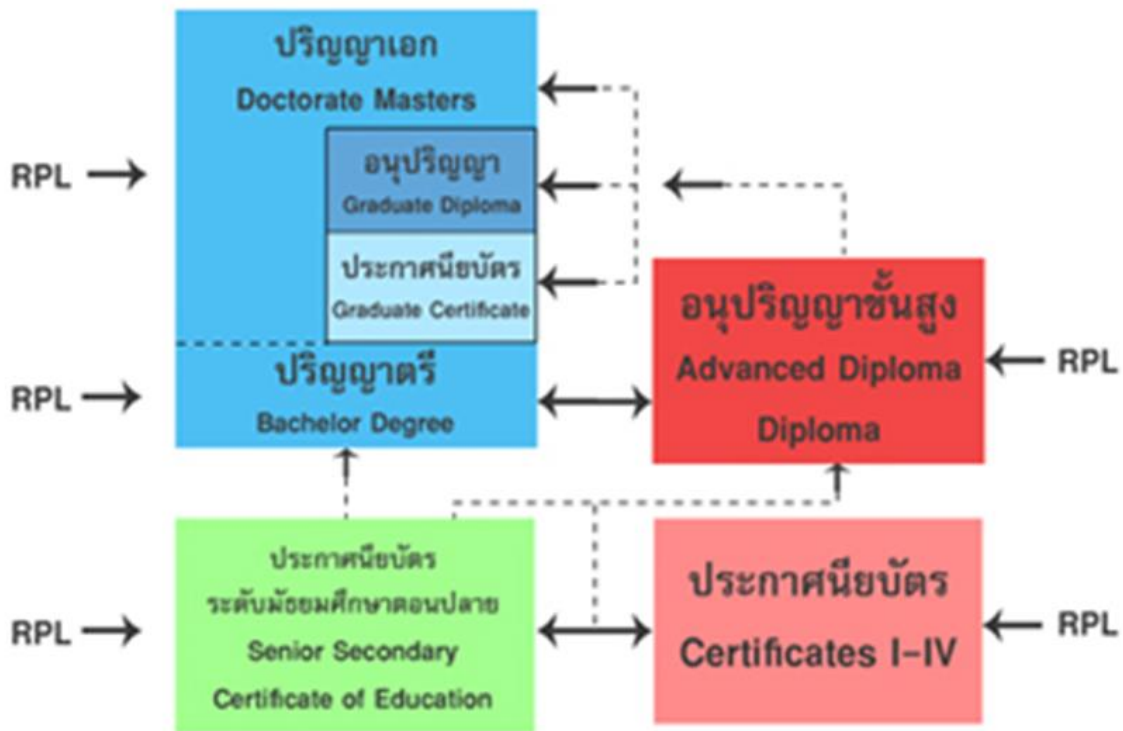
๔. **ปริญญาเอก (Doctoral Degree)** การศึกษาในระดับปริญญาเอกใช้ระยะเวลาศึกษาประมาณ ๓ – ๕ ปี เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนทำโครงการวิจัย คือ เน้นการทำวิทยานิพนธ์เป็นหลัก อย่างไรก็ตามบางมหาวิทยาลัยจะมีการเพิ่มการสอนในลักษณะบรรยาย(Coursework)ร่วมด้วย เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจแต่ยังเป็นวิชา ด้านกระบวนการวิธีวิทยาการวิจัย การศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกได้ ผู้เรียนจะต้องทำโครงร่างนำเสนองานวิจัย โดยจะต้องเป็นหัวข้อที่อาจารย์ในสถาบันนั้นสนใจ และยอมรับที่จะเป็นที่ปรึกษา (Supervisor)

สภาพการจัดการเรียนการสอนและจุดเด่นของการศึกษาออสเตรเลีย

ในปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๖๐) เครือรัฐออสเตรเลียมีจำนวนนักเรียนในโรงเรียนในระบบโรงเรียนประมาณ ๓.๖๒ ล้านคนในโรงเรียนของรัฐและเอกชน ๙,๓๙๓ แห่ง ทั่วประเทศ ออสเตรเลียมีโรงเรียน ๒ ประเภท คือ ๑) โรงเรียนรัฐบาลซึ่งบริหารงานโดยรัฐหรือดินแดนนั้นๆ ตามที่ตั้งของโรงเรียน และ ๒) โรงเรียนเอกชนซึ่งอยู่ในกำกับของรัฐหรือดินแดนแต่บริหารงานโดยเอกชนหรือหน่วยงานที่มีอำนาจในการจัดการศึกษา อาทิ โบสถ์คริสต์ เป็นต้น โดยสองในสามของจำนวนนักเรียนเป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและหนึ่งในสามเป็นนักเรียนโรงเรียนเอกชนออสเตรเลียแบ่งภาคการศึกษาเป็น ๔ ภาคการศึกษาต่อ ๑ ปี ภาคเรียนที่ ๑ ตรงกับฤดูร้อน ภาคเรียนที่ ๒ ตรงกับฤดูใบไม้ร่วง ภาคเรียนที่ ๓ ตรงกับฤดูหนาว และภาคเรียนที่ ๔ ตรงกับฤดูใบไม้ผลิ เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนมกราคมไปจนถึงปลายเดือนธันวาคม แต่ละภาคการศึกษาใช้ระยะเวลาประมาณ ๙ – ๑๑ สัปดาห์ และจะมีการหยุดภาคเรียน ๒ สัปดาห์ระหว่างภาค และหยุดภาคเรียนเฉพาะกิจ ๕ สัปดาห์ในเทศกาลคริสต์มาสและปีใหม่ เวลาเรียนปกติคือ ๘.๓๐ น. – ๑๕.๐๐ น. วันจันทร์ – วันศุกร์ และอาจมีเรียนพิเศษก่อนหรือหลังเวลาเรียนปกติ ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการของโรงเรียนและความต้องการของผู้ปกครอง

จุดเด่นของระบบการศึกษาออสเตรเลียที่สำคัญคือความยืดหยุ่น (Flexibility) ในการเข้าศึกษา เนื่องด้วยไม่มีการใช้เกณฑ์อายุมากำกับการเข้าศึกษาในระบบการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม และการศึกษาในระบบอุดมศึกษา ดังนั้นผู้เรียนไม่ว่าจะอายุเท่าใดก็สามารถเข้าถึงการศึกษาที่ตนต้องการจะเรียนได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ในออสเตรเลียยังใช้ระบบการฝึกอบรมที่ใช้เกณฑ์ประสบการณ์การทำงานมาเทียบเคียงกับคุณวุฒิการศึกษา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนจากคุณวุฒิหนึ่งไปสู่คุณวุฒิที่สูงกว่าได้ ทั้งในคุณวุฒิประเภทเดียวกันหรือข้ามไปประเภทอื่นๆภายในกรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งออสเตรเลีย โดยใช้ทั้งในระดับการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม และระดับอุดมศึกษา"กรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งออสเตรเลีย" (Australian Qualification Framework หรือ AQF) ได้รับการรับรองโดยรัฐบาลออสเตรเลียและเป็นที่ยอมรับทั่วประเทศออสเตรเลีย ดังนั้นผู้เข้าศึกษาหรือฝึกอบรมจึงไม่จำเป็นต้องเริ่มเรียนตั้งแต่ระดับต้นแต่ใช้เกณฑ์ประสบการณ์มาเทียบโอนได้ อาจกล่าวได้ว่าระบบการศึกษาของเครือรัฐออสเตรเลียเป็นระบบที่ยืดหยุ่นและเป็นธรรมชาติที่สุดประเทศหนึ่ง

* RPL = Recognition of Prior Learning = การพิจารณาความสามารถหรือประสบการณ์ที่ผ่านมาของนักเรียน

แผนภาพที่ ๒ การเทียบโอนประสบการณ์กับการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา

นโยบายการศึกษาของออสเตรเลียในปัจจุบัน

ปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๖๐) ออสเตรเลียได้จัดทำนโยบายการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ ซึ่งมุ่งให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นลำดับแรก โดยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและสถานศึกษา นักเรียนทุกคนต้องเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ เข้าถึงครูผู้สอนที่เป็นเลิศและเข้าถึงหลักสูตรการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องและทันสมัย โดยผ่านการมีส่วนร่วมและการกลั่นกรองจากครอบครัว ครูผู้สอน ผู้อำนวยการโรงเรียน และชุมชน

ออสเตรเลียได้กำหนดเสาหลัก ๔ ด้านเพื่อปฏิรูปการศึกษาของประเทศ (The Four Pillars of Reform) ได้แก่

- (๑) การเรียนการสอนที่มีคุณภาพ (Quality Teaching)
- (๒) ความเป็นอิสระของสถานศึกษา (School Autonomy)
- (๓) การมีส่วนร่วมของครอบครัวต่อการศึกษา (Engaging Parent in Education)
- (๔) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของหลักสูตร (Strengthening the Curriculum)

รายละเอียดในแต่ละเสาหลักมีดังนี้

๑. *การเรียนการสอนที่มีคุณภาพ (Quality Teaching)* ซึ่งมุ่งพัฒนาและสนับสนุนคุณภาพของครูผู้สอน โดยการปรับปรุงมาตรฐานรายวิชา การจัดตั้งคณะทำงานที่ปรึกษารัฐมนตรีการศึกษาในด้านการพัฒนาการเรียนการสอน การสนับสนุนความยืดหยุ่นของเส้นทางวิชาชีพครูผู้สอน และการพัฒนาหลักสูตรเพื่อผู้บริหารโรงเรียนรุ่นใหม่

๒. *ความเป็นอิสระของสถานศึกษา (School Autonomy)* สนับสนุนให้โรงเรียนมีความเป็นอิสระมากขึ้น โดยรัฐบาลกลางจะสนับสนุนมาตรการต่างๆ ที่ช่วยพัฒนาศักยภาพทางวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา

การปรับเปลี่ยนมโนทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาเรื่องการคิดข้ามกรอบของอำนาจหน้าที่ในการศึกษา และการสนับสนุนทางการเงินโดยการออกข้อริเริ่ม Independent Public School ในวงเงินสนับสนุน ๗๐ ล้านออสเตรเลียดอลลาร์

๓. *การมีส่วนร่วมของครอบครัวต่อการศึกษา (Engaging Parent in Education)* การให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของครอบครัวต่อการศึกษาของเด็ก ด้วยมีการศึกษาค้นพบว่าครอบครัวใดที่พ่อแม่มีส่วนร่วมในการศึกษาของลูกมาก ลูกของครอบครัวนั้นจะมีความสามารถในการเรียนดีขึ้น รัฐบาลออสเตรเลียจึงส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวมีส่วนร่วมต่อการศึกษาของบุตรหลานมากขึ้น โดยการจัดสรรงบประมาณให้แก่สมาคมโรงเรียนรัฐบาลแห่งออสเตรเลีย (The Australian Council of State School Organization) และสมาคมผู้ปกครองแห่งออสเตรเลีย (The Australian parent's Council) เพื่อดำเนินงานข้างต้น

๔. *การเสริมสร้างความเข้มแข็งของหลักสูตร (Strengthening the Curriculum)* รัฐบาลกลางได้กำหนดการจัดลำดับความสำคัญของการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านหลักสูตรดังนี้ การสนับสนุนการเรียนการสอนสะเต็มศึกษา (STEM) การส่งเสริมให้นักเรียนระดับประถมศึกษาได้เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ผ่านประสบการณ์จริงโดยรัฐบาลกลางสนับสนุนงบประมาณในการจัดการเรียนการสอนให้ การสนับสนุนให้นักเรียนในห้องที่ห่างไกลอ่านออกเขียนได้มากขึ้น การเพิ่มการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนปัจจุบัน และการปรับปรุงรอบการจัดการทดสอบระดับชาติ NAPLAN ให้เร็วขึ้น

บทที่ ๓

การจัดทำหลักสูตรการศึกษาและการประเมินผลระดับชาติของออสเตรเลีย

การจัดทำหลักสูตรการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการประเมินผลสัมฤทธิ์นักเรียนของออสเตรเลียดำเนินการโดยหน่วยงานกลางที่เรียกว่า Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority หรือ ACARA ซึ่งมีสถานะเป็นหน่วยงานอิสระ (Independent Authority) ไม่ขึ้นตรงต่อกระทรวงการศึกษาและการฝึกอบรม มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและสนับสนุนข้อมูลประกอบการตัดสินใจของรัฐบาลกลางในด้านจัดทำหลักสูตรและการประเมินผลการศึกษา ด้วยสถานะความเป็นหน่วยงานอิสระการทำงานของ ACARA จึงเป็นกลางและไม่แปรไปตามแรงกระเพื่อมทางการเมืองอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและผู้บริหารระดับสูงในกระทรวงการศึกษาและการฝึกอบรม การทำงานของ ACARA ยังเสริมความแข็งแกร่งด้วยการต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้แทนของรัฐและดินแดน ดังนั้นการจัดทำหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติของออสเตรเลียและการประเมินผลการจัดการศึกษาจึงมีความเป็นเอกภาพและสะท้อนถึงความจริงอันเกิดจากการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง

Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority หรือ ACARA เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจสำคัญเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตรและการประเมินวัดผลการศึกษา ๔ ประการ

๑. การจัดทำหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติของนักเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย (Kindy – Year ๑๒)
๒. การประเมินผลการศึกษาในระดับชาติเพื่อวัดความสอดคล้องของหลักสูตรแห่งชาติ
๓. การศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลการประเมินผลและการจัดทำรายงานการประเมินผลระดับชาติ
๔. การวิจัยและรายงานผลการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการทดสอบระดับชาติ

หลักสูตรการศึกษาแห่งชาติออสเตรเลีย

หลักสูตรการศึกษาแห่งชาติหรือ Australian Curriculum คือ ภาพกว้างของการจัดการเรียนการสอนที่มีเป้าหมายเพื่อให้เยาวชนออสเตรเลียทุกคนประสบความสำเร็จในการศึกษา หลักสูตรฯ จะกำหนดถึงคุณลักษณะและทักษะจำเป็นที่นักเรียนออสเตรเลียทุกคนต้องมีเมื่อสำเร็จการศึกษา และเป็นการสร้างกรอบในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ครูผู้สอน เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลสำเร็จของผู้เรียนเป็นตัวชี้วัด (outcome-based) ACARA คือ ผู้ทำหน้าที่ดังกล่าวและเป็นผู้จัดส่งหลักสูตรฯ ต่อไปให้หน่วยจัดการศึกษาของรัฐและดินแดนทั้งหมดเพื่อนำไปปรับและประยุกต์ใช้ตามบริบทของรัฐหรือดินแดนนั้นๆ เพื่อใช้เป็นหลักสูตรการศึกษาของรัฐนั้นๆ หลักสูตรการศึกษาแห่งชาติของออสเตรเลียได้รับการออกแบบเป็นรูปแบบของ Cube ซึ่งมี ๓ มิติ ประกอบด้วย

มิติที่ ๑ คือ ลำดับความสำคัญของศาสตร์ที่ต้องรู้ (3 Cross-Curriculum Priorities) ออสเตรเลียออกแบบให้หลักสูตรมีความคาบเกี่ยวกันในศาสตร์ ๓ ด้าน อันประกอบด้วย ๑) ความยั่งยืน (Sustainability) ๒) การมีส่วนร่วมของออสเตรเลียกับประเทศในภูมิภาคเอเชียด้วยกัน (Asia and Australia's Links with Asia) ทั้งนี้ออสเตรเลียพยายามปรับปรุงหลักสูตรโดยยกเอาความเป็นเอเชียและความหลากหลายทางชาติพันธุ์เป็นหนึ่งในลำดับความสำคัญหลัก โดยพยายามจะสอดแทรกเนื้อหาข้างต้นเข้าไปในหลายๆ วิชา โดยให้ความสำคัญกับการเป็นพลเมืองที่ดีเป็นอันดับแรก เพราะออสเตรเลียเป็นประเทศที่เป็นพหุวัฒนธรรม (Multi-Cultural Country) ซึ่งต้องมีการเรียนรู้ที่จะปรับตัวในการทำงานหรืออยู่ร่วมกันกับคนชาติอื่นและ ๓) ประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมของชนพื้นเมือง (Aboriginal and Torres Strait Islander Histories and Cultures) เนื่องจากออสเตรเลียมีชนพื้นเมืองอาศัยอยู่ประมาณ ๑.๕ - ๑.๗ % ของจำนวนประชากรทั้งหมด (ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐

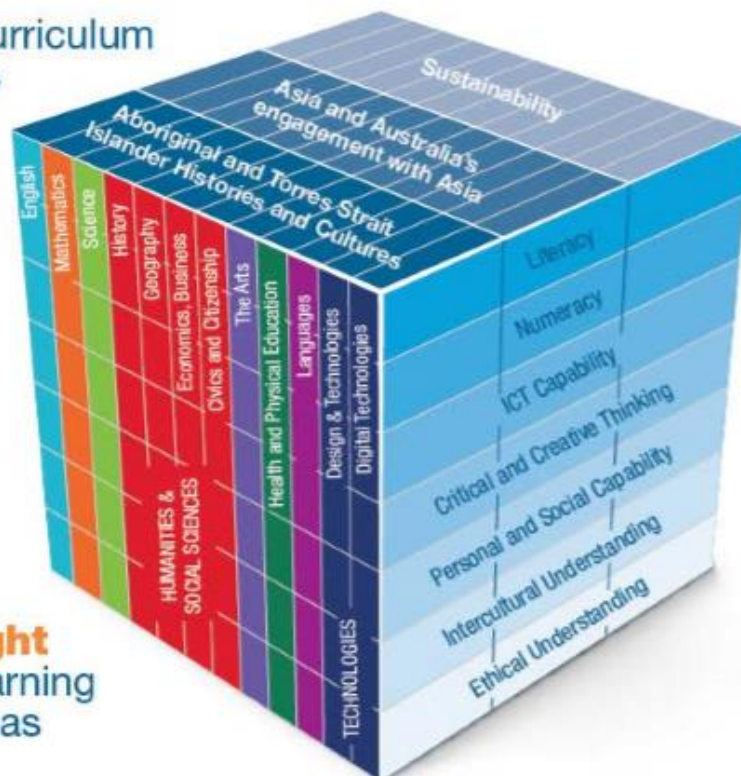
คน) และมีภาษาของพื้นเมืองประมาณ ๒๕๐ - ๓๕๐ ภาษา ดังนั้นออสเตรเลียจึงให้ความสำคัญกับชนเผ่าพื้นเมืองอย่างมากโดยถือว่าเป็นเจ้าของประเทศแต่ดั้งเดิม แต่ก็ยังคงส่งเสริมให้เด็กที่เป็นชนพื้นเมืองเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษากลางเพื่อเป็นการสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาของชนพื้นเมือง นอกจากนี้ยังพยายามที่จะเพิ่มเนื้อหาสาระการเรียนการสอนในบางรัฐหรือบางพื้นที่ที่ชนพื้นเมืองอาศัยอยู่จำนวนมากให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของชนเผ่าพื้นเมืองเพื่อเป็นการแสดงถึงการให้ความสำคัญแก่ชนพื้นเมือง

มิติที่ ๒ คือ สมรรถนะหลักทางการศึกษาที่ต้องการ ๗ ประการ (7 General Capabilities) อันประกอบด้วย ๑) ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ ๒) ความสามารถในการคำนวณ ๓) ความสามารถทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ๔) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และคิดเชิงสร้างสรรค์ ๕) ความสามารถในการเข้าสังคมและการพึ่งตนเอง ๖) ความเข้าใจในพหุวัฒนธรรม และ ๗) ความเข้าใจทางจริยธรรมและความเป็นพลเมือง

มิติที่ ๓ คือ สาระเรียนรู้ (๘ Learning Areas) ซึ่งประกอบไปด้วย ๘ สาระวิชา ได้แก่

๑. ภาษาอังกฤษ
๒. คณิตศาสตร์
๓. วิทยาศาสตร์
๔. สาระเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และวิทยาการสังคม ได้แก่ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และหน้าที่พลเมือง
๕. ศิลปะ
๖. สาธารณสุขศาสตร์
๗. ภาษา
๘. เทคโนโลยีประกอบด้วย การออกแบบเทคโนโลยีและเทคโนโลยีดิจิทัล

**Three
Cross-curriculum
Priorities**

**Seven
General
Capabilities**

**Eight
Learning
Areas**

แผนภาพที่ ๓ หลักสูตรการศึกษาแห่งชาติออสเตรเลีย

กระบวนการจัดทำหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ

ACARA กำหนดระยะเวลาในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติในลักษณะเป็นวงรอบเวลาอย่างชัดเจน โดยกำหนดให้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติในทุกๆ ๖ ปี กระบวนการจัดทำหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติของออสเตรเลียประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ได้แก่

๑. **Shaping** การออกแบบเค้าโครงหลักสูตร โดยการทวิจ้ยเชิงลึกและการทำงานแบบมีส่วนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญในหลากหลายสาขา และต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐและดินแดนทั้งหมดจึงจะดำเนินการในขั้นตอนต่อไปได้ ขั้นตอนนี้ทั่วไปใช้เวลาประมาณ ๔ ปีเป็นขั้นต่ำ
๒. **Writing** การจัดทำรายละเอียดหลักสูตรซึ่งก็คือการให้รายละเอียดในเค้าโครงหลักสูตรที่สำเร็จแล้ว ในข้อที่ ๑ ขั้นตอนนี้อาศัยการบูรณาการความร่วมมือจากนักการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่างๆ ตลอดจนมีการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการใช้หลักสูตรในวงกว้าง อาทิ สถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และ สถาบันผลิตและพัฒนาครู เป็นต้น การดำเนินงานในขั้นตอนนี้ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนที่ยุ่ยากที่สุดและมีความสำคัญที่สุดเพราะต้องการการปรึกษาหารือในเชิงรายละเอียดกับผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษา ซึ่งเมื่อมีการเติมเต็มรายละเอียดจนเสร็จสมบูรณ์แล้วจึงเสนอขั้นตอนการขออนุมัติให้ใช้หลักสูตรจากผู้บริหารของรัฐและดินแดนทั้งหมด ขั้นตอนนี้ใช้ระยะเวลาประมาณ ๑-๒ ปี
๓. **Implementation** หลักสูตรที่จัดทำโดยสมบูรณ์และได้รับอนุมัติจากรัฐและดินแดน จะได้รับการเผยแพร่และนำไปใช้ในสถานศึกษาจริง
๔. **Monitoring and Evaluation** การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรเพื่อนำไปพัฒนาในการจัดทำหลักสูตรครั้งต่อไป

การแปลงหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติสู่หลักสูตรการศึกษาแห่งรัฐ

การเข้ารับฟังการบรรยายจาก สำนักงานมาตรฐานการศึกษาแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ (New South Wales Education Standards Authority: NESAs) ซึ่งรับผิดชอบการพัฒนามาตรฐานการศึกษาของหลักสูตรการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับ Kindergarten (อนุบาล) จนถึงระดับ Year 12 (มัธยมศึกษาปีที่ ๖) การผลิตและพัฒนาครู รวมถึงการประเมินผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนในรัฐนิวเซาท์เวลส์ทั้งหมด ทำให้สามารถมองเห็นภาพรวมของกระบวนการจัดทำหลักสูตรการศึกษาระดับรัฐ ดังนี้

การบริหารงานการศึกษาของออสเตรเลียดำเนินการในรูปแบบการกระจายอำนาจ โดยรัฐแต่ละรัฐจะบริหารและจัดการการศึกษาอย่างเป็นอิสระไม่ขึ้นตรงกับรัฐบาลกลาง แต่ก็ต้องรับหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ (Australian Curriculum) ที่สำนักกรายงานและการประเมินผลหลักสูตรแห่งออสเตรเลีย (Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority: ACARA) ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระทางการศึกษาระดับชาติเป็นผู้จัดทำมาเป็นแกนหลักในการพัฒนาเป็นหลักสูตรและมาตรฐานทางการศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทแวดล้อมของรัฐ ทั้งนี้ต้องดำเนินการควบคู่ไปพร้อมกับการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา บุคลากรจากโรงเรียนของรัฐและเอกชน ความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ความต้องการของผู้เรียน ความคิดเห็นจากชนพื้นเมือง (Aborigine) และความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้รับทั้งหมดมาประมวลผลและพัฒนาเป็นหลักสูตรการศึกษาของรัฐ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการการศึกษาแห่งรัฐและเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการฝึกอบรมเพื่อพิจารณาอนุมัติให้นำไปใช้เป็นหลักสูตรการศึกษาของรัฐนั้นๆ โดยกระบวนการจัดทำหลักสูตรการศึกษาแห่งรัฐแบ่งออกเป็น ๔ ระยะ

ระยะที่ ๑ ทบทวน (Review) โดยการทำการประเมินผลการใช้หลักสูตรการศึกษาแห่งรัฐที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน การวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ที่กำหนดมาตรฐานการศึกษาในภาพของประเทศ การพิจารณาข้อเสนอแนะและข้อสังเกตต่างๆ จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับหลักสูตรในปัจจุบัน การประชุมปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญและผู้ปฏิบัติงานเพื่อกำหนดเค้าโครงสุดท้ายของหลักสูตรการศึกษาแห่งรัฐที่จะจัดทำขึ้น

ระยะที่ ๒ การพัฒนาเค้าโครง (ร่าง) หลักสูตรการศึกษาแห่งรัฐ (Writing Brief Development) เป็นการนำข้อมูลทั้งหมดจากการทบทวนในระยะที่ ๑ มาทำการร่างเป็นเค้าโครงของหลักสูตรการศึกษาแห่งรัฐจากนั้นนำร่างหลักสูตรการศึกษาแห่งรัฐมาทำการวิพากษ์และประชุมปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดเพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาแห่งรัฐที่ได้รับความเห็นชอบจากทุกฝ่าย

ระยะที่ ๓ การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาแห่งรัฐ (Development) เป็นการนำเค้าโครงที่ได้รับความเห็นชอบจากระยะที่ ๒ มาทำการเติมเต็มรายละเอียดให้อยู่ในรูปแบบของหลักสูตรการศึกษาแห่งรัฐที่สมบูรณ์ก่อนจะนำไปวิพากษ์และประชุมปรึกษาหารือเพื่อขอความเห็นชอบในการประกาศใช้

ระยะที่ ๔ การประกาศใช้ (Implementation) เป็นการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาแห่งรัฐอย่างเต็มรูปแบบในสถานศึกษาและมีการกำหนดระยะเวลาและเป้าหมายของการบังคับใช้มาตรฐานการศึกษารวมถึงการปฏิบัติการที่อำนวยความสะดวกผู้ใช้มาตรฐาน เช่น การจัดทำคู่มือ การให้คำปรึกษา การประเมินผลเบื้องต้น และการอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่เหมาะสมเพื่อการใช้หลักสูตรการศึกษาแห่งรัฐอย่างถูกต้อง เหมาะสม และผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด

กระบวนการจัดทำหลักสูตรการศึกษาแห่งรัฐของออสเตรเลียเป็นกระบวนการที่ใช้ระยะเวลาอย่างน้อยสองปีจึงสามารถประกาศใช้จริงได้ ทำให้มีข้อกังวลจากรัฐบาลกลางถึงความล่าช้าของหลักสูตรฯ เมื่อได้รับการอนุมัติให้นำมาใช้จริง ในการนี้รัฐบาลกลางจึงได้แจ้งข้อกังวลข้างต้นไปยังกระทรวงการศึกษาของแต่ละรัฐให้พยายามกระชับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาแห่งรัฐเพื่อที่จะสามารถนำมาใช้จริงกับผู้เรียนโดยเร็วที่สุด

การประเมินและรายงานผลการศึกษาระดับชาติ

การประเมินและการรายงานผลการศึกษาระดับชาติยังเป็นอีกหนึ่งภารกิจสำคัญที่ควบคู่มากับการจัดทำหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ ออสเตรเลียมีการประเมินสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในระดับชาติซึ่งมีชื่อเรียกว่า NAPLAN ย่อมาจาก National Assessment Program - Literacy and Numeracy ซึ่งผู้ดำเนินการสอบ NAPLAN คือ ACARA ซึ่งเป็นหน่วยงานเดียวกับที่จัดทำหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ

การประเมินความสามารถทางการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณหรือ NAPLAN มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนเพื่อวัดความก้าวหน้าในการศึกษา ทักษะที่ได้รับการประเมิน ได้แก่ ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะทางไวยากรณ์ เช่น การสะกดคำ การเรียงประโยค เป็นต้น และทักษะการคำนวณ โดยเนื้อหาของการประเมินจะอิงตามหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติออสเตรเลีย ผู้เข้ารับการประเมินได้แก่นักเรียนในระดับการศึกษาภาคบังคับของออสเตรเลีย ปีที่ ๓ ปีที่ ๕ ปีที่ ๗ และปีที่ ๙ ส่วนลักษณะการจัดทดสอบแต่เดิมเป็น paper-based แต่เนื่องจากนโยบายในการประหยัดพลังงานเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ในปัจจุบันการทดสอบ NAPLAN กระทำผ่านระบบออนไลน์ทั้งหมดซึ่งผู้เข้ารับการทดสอบจะทราบผลการทดสอบทันทีหลังเสร็จสิ้นการสอบ ระบบการทดสอบ NAPLAN รูปแบบใหม่เริ่มใช้ในปี ๒๐๑๖ จะอิงความสามารถของผู้ทดสอบเป็นเกณฑ์ ซึ่งหมายความว่าผู้รับการทดสอบทุกคนจะได้ทำข้อสอบที่แตกต่างกันไปตามศักยภาพหรือทางเลือกของตนเอง นักเรียนบางคนอาจได้ทำข้อสอบเหมือนกันแต่นักเรียนบางคนอาจได้

ข้อสอบที่ต่างกันทั้งนี้เพราะศักยภาพหรือทักษะผู้ทดสอบมีระดับต่างกัน ซึ่งผู้เลือกแบบทดสอบไม่ใช่สถานศึกษาหรือครู แต่เป็นต้นนักเรียนและวิธีในการทำการทดสอบซึ่งจะเป็นตัวกำหนดความยากง่ายของแบบทดสอบ

NAPLAN มีการกำหนดค่ามาตรฐานขั้นต่ำ (National Minimum Standard) ของคะแนนที่เป็นที่คาดหวังซึ่งถ้านักเรียนมีคะแนนที่ต่ำกว่ามาตรฐาน นักเรียนคนนั้นจำเป็นต้องได้รับการเรียนซ่อมเสริมทักษะจากสถานศึกษาเพื่อให้สามารถทำคะแนนถึงเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำที่น่าพอใจ ผลคะแนนจาก NAPLAN จะไม่รายงานเป็นคะแนนดิบตามที่นักเรียนได้ แต่จะรายงานเป็นค่าเฉลี่ย (Mean) และความสามารถของนักเรียนที่โยงเข้ากับเกณฑ์มาตรฐานของชาติ และจะมีการรายงานเปรียบเทียบความก้าวหน้าของผลคะแนนจากการเข้ารับการทดสอบแต่ละครั้ง เช่น ผลคะแนนปีที่ ๓ กับ ผลคะแนนปีที่ ๕ ซึ่ง ACARA จะรวบรวมผลคะแนนการเข้ารับการทดสอบทุกครั้งของนักเรียนและจะรายงานความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นในการเข้ารับการทดสอบแต่ละครั้ง

การประเมินผลระดับชาติไม่ได้วัดค่าคะแนน (Score) เป็นตัวเลข แต่วัดโดยคะแนนที่ได้อิงตามค่ามาตรฐานซึ่งออสเตรเลียเรียกว่า Band มีระดับตั้งแต่ ๑ - ๑๐ เพื่อบอกว่าทักษะของผู้รับการประเมินอยู่ในระดับใด (Gain) และการประเมินผลการศึกษาไม่มีการเปรียบเทียบกันระหว่างผู้เรียน (ไม่มีการเปรียบเทียบว่าเด็กคนไหนเก่งกว่าคนไหน) ด้วยเหตุนี้ผู้รับการประเมินจึงไม่มีความเครียดหรือความกดดันที่ต้องเข้ารับการทดสอบ เพียงแต่ให้พึงระลึกไว้ว่ากำลังเข้ารับการทดสอบเท่านั้น นอกจากการรายงานผลรายบุคคลแล้ว ACARA ยังได้จัดทำรายงานผลในรูปแบบของคะแนนโรงเรียน เพื่อที่จะวัดสัมฤทธิ์ผลทางการสอนของครูผู้สอนและเปรียบเทียบศักยภาพของสถานศึกษาแต่ละแห่งเพื่อเป็นการกระตุ้นให้สถานศึกษาแข่งขันกันในการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

บทที่ ๔

การพัฒนาทักษะด้านวิชาชีพของกำลังคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานของออสเตรเลีย

การพัฒนาทักษะกำลังคนด้านวิชาชีพถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของกระทรวงการศึกษาและการฝึกอบรมของเครือรัฐออสเตรเลีย นอกเหนือจากการรับผิดชอบนโยบายและโครงการระดับชาติเพื่อทำให้ประชาชนชาวออสเตรเลียสามารถเข้าถึงการศึกษาทุกระดับอย่างมีคุณภาพ

ประเทศออสเตรเลียดำเนินการด้านการพัฒนาทักษะกำลังคนด้านวิชาชีพผ่านระบบการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม (Vocational Education and Training : VET) นโยบายปัจจุบัน (๒๐๑๗) ของกระทรวงฯ ในด้านดังกล่าว มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมของทุกรัฐในออสเตรเลียให้มีความเข้มแข็งและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ ตลอดจนการยกระดับการศึกษาสายอาชีพสู่ความเป็นสากล มุ่งพัฒนาขีดความสามารถและทักษะทางอาชีพของกำลังคนในการแข่งขัน และการสร้างระบบการถ่ายโอนหน่วยกิตที่มีความยืดหยุ่นสามารถถ่ายโอนไปยังระดับการศึกษาที่สูงกว่าที่ทุกรัฐได้อย่างสะดวกและง่ายดาย รวมทั้งมีเส้นทางอาชีพ (Career Path) ที่มีความยืดหยุ่น

การอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม ในประเทศออสเตรเลียเป็นการจัดการศึกษาที่มีความหลากหลาย มีคุณภาพ และมีมาตรฐานสูงระดับแนวหน้าของโลก ส่งผลให้การศึกษาสายอาชีพเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในประเทศออสเตรเลีย เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าศึกษาหรือฝึกอบรมอาชีพผ่านหลักสูตรที่ผสมผสานระหว่างการเรียนกับการทำงานเข้าด้วยกัน ผู้ให้บริการการศึกษาสายอาชีพมีทั้งที่ดำเนินการโดยรัฐ คือ วิทยาลัยเทคนิคและการศึกษาต่อเนื่อง (Technical and Further Education-TAFE) และดำเนินการโดยเอกชน อาทิ สถาบันฝึกอบรมของเอกชน และบริษัทห้างร้านต่างๆ ที่จดทะเบียนเป็นหน่วยฝึกอบรม (Registered Training Organization: RTOs) เป็นต้น

รัฐบาลยังได้ส่งเสริมให้โรงเรียนในระบบปกติ (School) สามารถจัดการศึกษาสายอาชีพให้แก่แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทำให้นักเรียนสามารถได้รับหน่วยกิตและคุณวุฒิอาชีวศึกษาภายใต้กรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งออสเตรเลีย (Australian Qualifications Framework) ไปพร้อมๆ กับประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากนี้ยังมีข้อริเริ่มในการจัดตั้งวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระบบทวิศึกษาโดยได้รับการสนับสนุนจาก the Australian Government Initiatives ภายใต้ข้อริเริ่มของรัฐบาลแห่งออสเตรเลียในการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมในวิทยาลัยอาชีวศึกษาสมัยใหม่ (Trade Training Center in Schools Programme) เพื่อเป็นวิทยาลัยการอาชีวศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่โดยบูรณาการความร่วมมือจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาปกติ มาเปิดเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาที่ล้ำหน้ากว่าวิทยาลัยอาชีวศึกษาสามัญ โดยสามารถเปิดสอนถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงซึ่งโรงเรียนปกติไม่ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนได้ นอกจากนี้ยังได้ผนวกกับการเรียนวิชาสามัญในปีที่ ๑๑ และ ๑๒ และยังมีพันธกิจในการเป็นศูนย์ผลิตแรงงานฝีมือป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงานโดยเปิดฝึกอบรมให้แก่บุคคลทั่วไปจากสถานประกอบการต่างๆ เพื่อการอบรมทักษะเพิ่มเติมอีกด้วยหัวใจสำคัญของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสมัยใหม่คือการบูรณาการการศึกษาด้านอาชีพเข้ากับการศึกษาสามัญในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้เพื่อมุ่งพัฒนาทักษะศักยภาพและความเข้าใจโลกและทักษะของการทำงาน และเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จริงที่มีคุณค่าสำหรับการวางแผนและการเลือกประกอบอาชีพในอนาคต

วิสัยทัศน์การปฏิรูปอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม

ออสเตรเลียกำหนดเป้าหมายการปฏิรูประบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมให้เป็นวาระแห่งชาติ เพื่อพัฒนาระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยให้ความสำคัญและมุ่งเน้นการสร้างสรรค์ผลงาน การดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ และพัฒนาอุตสาหกรรมของออสเตรเลียให้มีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นยกระดับการผลิตและพัฒนาเส้นทางความก้าวหน้าในวิชาชีพ พัฒนาความเจริญก้าวหน้าในอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจของประเทศ ส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เพิ่มทักษะแรงงาน พัฒนาหน่วยจัดฝึกอบรม และปฏิรูประบบภาษีอากรเพื่อให้เชื่อมโยงกับกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ และการจ้างงาน

โดยรัฐบาลได้กำหนดวิธีการนำนโยบายการปฏิรูปอาชีวศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

-เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงาน โดยการจัดตั้งคณะกรรมการด้านทักษะแรงงานและอุตสาหกรรม ออสเตรเลียเพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายการกำกับดูแลระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม

-สร้างคุณวุฒิให้ตรงตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม โดยมุ่งดำเนินการปฏิรูปอาชีวศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมได้อย่างแท้จริง

-ส่งเสริมให้มีการฝึกงานด้านการค้าและพาณิชย์ โดยจัดตั้งเครือข่ายสนับสนุนการฝึกงานของออสเตรเลียเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการฝึกงานให้ตอบสนองความต้องการของนายจ้าง

-กฎระเบียบที่ตอบสนองและเป็นธรรม โดยการระดมทุนแบบใหม่เพื่อส่งเสริมองค์การคุณภาพด้านทักษะแรงงานของออสเตรเลียให้มีความทันสมัยและสามารถตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมได้มากขึ้น

-เพิ่มประสิทธิภาพการเข้าถึงข้อมูลผู้บริโภค โดยจัดทำเว็บไซต์ myskill และระบบระบุเอกลักษณ์ผู้เรียน

-ทุนอุดหนุนที่ตรงเป้าหมาย โดยจัดตั้งกองทุนทักษะแรงงานอุตสาหกรรมสำหรับโครงการนำร่องเยาวชนเพื่อฝึกอบรมพนักงานใหม่และพัฒนาโปรแกรมการฝึกทักษะแรงงานของรัฐบาลให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น และมีโครงการเงินกู้สำหรับนักเรียนสายอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมซึ่งเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐

สภาพการจัดการศึกษาในระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมของออสเตรเลียในปัจจุบัน

ปัจจุบัน (๒๕๖๐) ประเทศออสเตรเลียมีสถาบันที่จัดการศึกษาและฝึกอบรมสายอาชีวศึกษาที่ได้รับการจดทะเบียนเป็น Registered Training Organizations หรือ RTOs จากภาครัฐ จำนวน ๔,๕๙๗ สถาบัน โดยเป็นวิทยาลัยเทคนิคและการศึกษาต่อเนื่อง (Technical and Further Education : TAFE) ซึ่งเป็นของรัฐบาล จำนวน ๔๒ สถาบัน สถาบันของเอกชน ๓,๖๐๑ สถาบัน สถานฝึกอบรมวิชาชีพ ๑๙๐ สถาบัน ที่เหลือเป็นหน่วยฝึกอบรมที่ได้รับการจดทะเบียนซึ่งอยู่ภายใต้ โรงเรียน มหาวิทยาลัย ชุมชน และอื่นๆ อีก ๗๖๔ แห่ง โดยมีผู้เรียนอาชีวศึกษาและฝึกอบรมในระบบจำนวนทั้งสิ้น ๔.๕ ล้านคน โดยในจำนวนผู้เรียนอาชีวศึกษาในระบบ ๔.๕ ล้านคน เป็นผู้เรียนจากสถาบันอาชีวศึกษาจากภาคเอกชนร้อยละ ๖๖.๓ เป็นผู้เรียนจากวิทยาลัยเทคนิคและการศึกษาต่อเนื่อง (Technical and Further Education-TAFE) ร้อยละ ๒๐.๕ การศึกษาชุมชนร้อยละ ๔.๕ โรงเรียนร้อยละ ๓.๓ และสถานประกอบการร้อยละ ๒.๕ และอื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุตามข้างต้น ร้อยละ ๒.๘

ระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมของออสเตรเลีย เป็นระบบที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกลางของออสเตรเลีย รัฐบาลรัฐและดินแดนทั้ง ๘ แห่ง รวมทั้งตัวแทนจากภาคส่วนอุตสาหกรรม และสถาบัน

ฝึกอบรมสังกัดภาครัฐและเอกชน ที่มีการประสานความร่วมมือกันในการจัดการฝึกอบรมอาชีพให้ประชาชนชาวออสเตรเลียโดยนายจ้างเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการร่วมตัดสินใจว่าจะดำเนินนโยบายการฝึกอบรมและพัฒนามาตรฐานการฝึกอบรมที่ส่งเสริมสนับสนุนแรงงานให้มีทักษะที่ตอบสนองความต้องการของนายจ้างเพื่อการดำเนินการจัดการศึกษาสายอาชีพศึกษาให้มีคุณภาพ ออสเตรเลียได้ก่อตั้งหน่วยงานเฉพาะด้านชื่อ National Centre for Vocational Education Research หรือ NCVER ซึ่งมีสถานะเป็นหน่วยงานอิสระไม่แสวงหาผลกำไร ซึ่งมีรัฐบาลกลาง รัฐบาลรัฐ และรัฐบาลเขตการปกครองร่วมกันเป็นเจ้าของ ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมของประเทศตลอดจนการทำวิจัยและประเมินผลสถิติเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาทั้งระบบของประเทศ หน่วยงานดังกล่าวทำหน้าที่เสมือนที่ปรึกษาให้กับรัฐบาลกลางและรัฐบาลรัฐ/เขตการปกครองในการวางแผนพัฒนาระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม ตลอดจนให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการและสถานศึกษาในการวางแผนพัฒนากำลังคน นอกจากนี้ยังให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนในการตัดสินใจเข้ารับการฝึกอบรมในสาขาวิชาชีพที่สนใจ

ปัจจุบัน (ปี ๒๕๖๐) มีผู้เรียนอาชีวศึกษาในระบบ ๔,๕๔๒,๗๐๐ ล้านคน รัฐนิวเซาท์เวลส์มีผู้เรียนอาชีวศึกษามากที่สุดที่ ๑,๓๓๘,๒๐๐ ล้านคน รองลงมา คือ รัฐวิกตอเรีย ซึ่งมีผู้เรียนอาชีวศึกษา ๑,๑๑๗,๖๐๐ ล้านคน รัฐควีนส์แลนด์ ๑,๐๙๕,๖๐๐ ล้านคน รัฐเวสต์เทิร์นออสเตรเลียประมาณ ๔๘๔,๕๐๐ คน รัฐเซาท์เทิร์นออสเตรเลีย ๒๔๕,๒๐๐ คน ออสเตรเลียนแคพิทอลเทอร์ริทอรี ประมาณ ๘๓,๗๐๐ คน รัฐแทสมาเนีย ๗๕,๓๐๐ คน และนอร์ทเทิร์นเทอร์ริทอรี ประมาณ ๕๗,๖๐๐ คน และดินแดนขนาดเล็กอื่นๆที่ไม่อาจระบุที่ตั้งได้ ๑๐,๗๐๐ คน และมีผู้เรียนอาชีวศึกษาชาวต่างประเทศ ๓๔,๓๐๐ คน

รัฐบาลออสเตรเลียให้การสนับสนุนงบประมาณให้แก่ระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมจำนวนประมาณ ๓.๒ พันล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการอาชีวศึกษาของประเทศ ของรัฐและดินแดน นอกจากนี้รัฐบาลของแต่ละรัฐยังให้การสนับสนุนเพิ่มเติมอีกจำนวนประมาณ ๓.๔ พันล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี เพื่อส่งเสริมสนับสนุนตลาดการฝึกอบรม

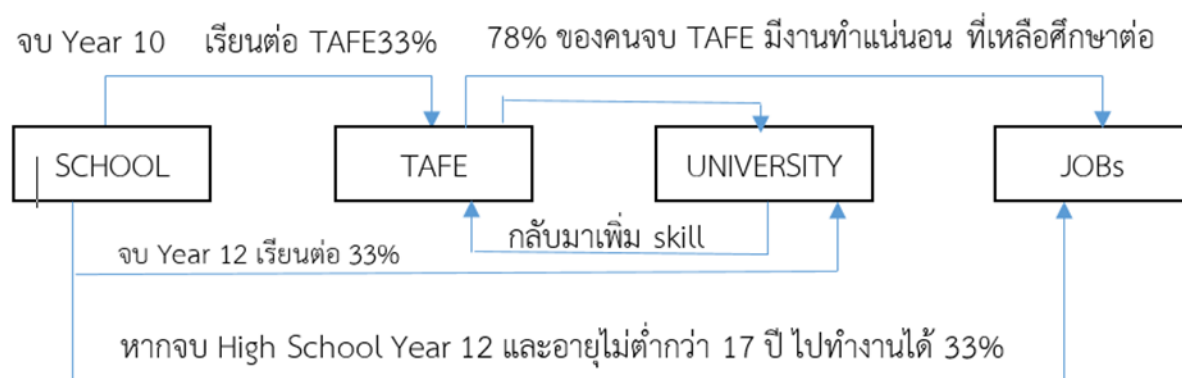
นอกจากการให้บริการการศึกษาสายอาชีพและการฝึกอบรมแก่ประชากรในประเทศแล้ว ออสเตรเลียยังให้บริการการศึกษาสายอาชีพให้แก่ักเรียนต่างชาติอีกด้วย ซึ่งมีทั้งนักเรียนที่เดินทางมาเรียนในประเทศและการส่งออกการศึกษาสายอาชีพไปยังต่างประเทศ ดังตัวเลขทางสถิติที่สำคัญ ดังนี้

สถิติในปี ๒๕๖๐ มีนักเรียนต่างชาติที่ลงทะเบียนเรียนสายอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมในประเทศออสเตรเลีย (Onshore) จำนวน ๑๘๗,๓๒๐ คน (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๖ จากปี ๒๐๑๕) โดยมี ๕ ประเทศที่ลงทะเบียนเรียนมากที่สุด ดังนี้ ๑) อินเดีย (ร้อยละ ๑๕) ๒) เกาหลีใต้ (ร้อยละ ๙) ๓) ประเทศไทย (ร้อยละ ๘) ๔) สาธารณรัฐประชาชนจีน (ร้อยละ ๗) และ ๕) บราซิล (ร้อยละ ๖) โดยมี ๓ สาขาที่มีผู้นิยมเลือกเรียนตามลำดับ ดังนี้ ๑) การจัดการและการพาณิชย์ (ร้อยละ ๕๔) ๒) อาหารและการบริการโรงแรม (ร้อยละ ๑๗) ๓) สังคมและวัฒนธรรม (ร้อยละ ๑๐)

สำหรับนักเรียนต่างชาติที่ลงทะเบียนเรียนหลักสูตรสายอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมของประเทศออสเตรเลียในประเทศของตน (Offshore) สถิติในปี ๒๕๕๙ มีจำนวน ๔๒,๗๓๘ คน โดยมี ๕ ประเทศที่ลงทะเบียนเรียนมากที่สุด ดังนี้ ๑) สาธารณรัฐประชาชนจีน (ร้อยละ ๖๓) ๒) คูเวต (ร้อยละ ๗) ๓) ฮองกง (ร้อยละ ๕) ๔) สาธารณรัฐอาหรับเอมิเรสต์ (ร้อยละ ๓) และ ๕) ฟิจิ (ร้อยละ ๓) และมี ๓ สาขาที่มีผู้นิยมเลือกเรียนเรียงตามลำดับ ดังนี้ ๑) การจัดการและการพาณิชย์ (ร้อยละ ๔๒) ๒) ภาษาอังกฤษ (ร้อยละ ๑๔) และ ๓) วิศวกรรม (ร้อยละ ๑๔)

วิทยาลัยเทคนิคและการศึกษาต่อเนื่อง (Technical and Further Education : TAFE) ปัจจัยความสำเร็จของภาครัฐในการพัฒนากำลังคนสู่ตลาดแรงงาน

Technical and Further Education: TAFE คือ วิทยาลัยเทคนิคและการศึกษาต่อเนื่องเป็นสถาบันอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมของรัฐบาลที่มีจำนวนสาขามากที่สุดและเปิดการเรียนการสอนในสาขาอาชีพที่หลากหลายมากที่สุดในประเทศออสเตรเลีย TAFE จัดได้ว่าเป็นกลจักรสำคัญของรัฐบาลออสเตรเลียในการขับเคลื่อนระบบการศึกษาสายอาชีพและการฝึกอบรมให้ประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางจากทั้งในและต่างประเทศ TAFE เปิดรับผู้เรียนตั้งแต่นักเรียนที่จบการศึกษาปีที่ ๑๐ ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาที่มีความประสงค์จะเพิ่มเติมทักษะในการทำงาน ตลอดจนบุคคลทั่วไปไม่จำกัดอายุที่ประสงค์จะรับการฝึกอบรมสายอาชีพ ดังรายละเอียดตามแผนภาพที่ ๔

แผนภาพที่ ๔ ระบบการเข้ารับการฝึกอบรมในวิทยาลัยเทคนิคและการศึกษาต่อเนื่อง (TAFE)

TAFE จัดการเรียนการสอนในลักษณะของการพัฒนาทักษะ Competency Base หรือ Skill Development เน้นการเรียนการสอนในเชิงปฏิบัติและการลงมือจริงมากกว่าการเรียนทฤษฎี การประเมินผลการเรียนวัดในเชิงการเกิดทักษะด้านนั้นๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้งานจริงผู้เรียน TAFE สามารถเรียนและทำงานไปพร้อมๆ กันได้ และภายหลังจากการศึกษาจาก TAFE หากต้องการศึกษาต่อก็สามารถเข้ารับการศึกษต่อในมหาวิทยาลัยได้ นอกจากนี้ คนที่ทำงานแล้วหากต้องการเพิ่มทักษะก็สามารถมาลงทะเบียนเรียนเพิ่มเติมที่ TAFE ได้

ผู้สอนที่ TAFE ไม่ได้มีสถานะเป็นอาจารย์ประจำเหมือนในโรงเรียนทั่วไป (Full Time) ทั้งนี้เพราะผู้ที่จะมาสอนที่ TAFE ได้นั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ตรงในสาขาวิชาชีพ (มีประสบการณ์ในอาชีพไม่น้อยกว่า ๕ ปี ขั้นต่ำ) และยังคงทำงานอยู่ในสายวิชาชีพนั้นๆ ผู้สอน TAFE จะไม่ใช่คำว่า Teacher แต่จะเรียกว่า Trainer ผู้สอน TAFE ต้องเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิสูงกว่าสาขาวิชาชีพที่สอนอย่างน้อย ๑ ระดับ เช่น สอน Certificate จะต้องมีความรู้ในระดับ Diploma เป็นต้น และเหนือสิ่งอื่น ผู้สอน TAFE จะต้องผ่านการประเมินจาก Australian Skills Quality Authority หรือ ASQA และจะต้องส่งรายงานการพัฒนาตนเอง (Professional Development Plan) ทุกๆ ๓ ปี เพื่อต่อใบอนุญาตการเป็นผู้สอน

TAFE ของแต่ละรัฐจะมีการบริหารจัดการตามบริบทของรัฐนั้นๆ ดังนั้น TAFE ของแต่ละรัฐจึงไม่เกี่ยวข้องกัน อย่างไรก็ตาม TAFE ทุกแห่งจะได้รับการดูแลให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ ภายใต้ระบบกรอบคุณวุฒิของออสเตรเลีย (Australian Qualifications Framework: AQF)

หลักสูตรที่เป็นที่นิยม ๑๐ สาขาวิชาของ TAFE ได้แก่

๑. การดูแลผู้สูงอายุและการพยาบาล
๒. ศิลปะและการออกแบบ
๓. การดูแลสัตว์
๔. การก่อสร้างอาคาร
๕. ธุรกิจและการจัดการ
๖. การดูแลเด็ก
๗. การทำอาหารและไวน์
๘. การท่องเที่ยวและบริการ
๙. เทคโนโลยีสารสนเทศ
๑๐. หลักสูตรอาชีพระยะสั้น (Short Course Training)

การประกันคุณภาพระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมของออสเตรเลีย

เพื่อให้ระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมของประเทศมีคุณภาพที่ดีและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ ออสเตรเลียได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ๓ เสาหลัก คือ ๑) มาตรฐานชาติ ด้านอาชีวศึกษาและฝึกอบรม (National Standards) ๒) กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (National Framework for Qualifications) และ ๓) ผู้ควบคุมคุณภาพการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมแห่งชาติ (National VET Regulator)

กรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งออสเตรเลีย : AUSTRALIAN QUALIFICATIONS FRAMEWORK (AQF)

กรอบคุณวุฒิของออสเตรเลีย แบ่งระดับกรอบคุณวุฒิต่างๆ ออกเป็น ๑๐ ระดับ ได้แก่ Certificate 1-4, Diploma, Advance Diploma, Bachelor Degree, Bachelor Honour Degree, Master Degree และ Doctoral Degree โดยในระดับ Certificate จะเห็นได้จากแผนภาพข้างต้นว่ามีการแบ่งเป็นระดับ ๑ - ๔ แต่ระดับที่เป็นตัวเลขนี้เป็นเพียงชื่อของสาขาวิชาชีพที่เปิดสอน ไม่ใช่ระดับวิชาชีพที่เรียงตามลำดับจากน้อยไปหามากตามหน่วยความสามารถ เช่น หลักสูตรช่างไฟฟ้า จะมีการเปิดสอนใน Certificate II เป็นระดับแรกหลักสูตรการดูแลเด็ก มีเปิดสอนใน Certificate I เป็นระดับแรก เป็นต้น

การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมของออสเตรเลียมุ่งเน้นการตอบสนองต่อภาคอุตสาหกรรม และเน้นการฝึกอบรมวิชาชีพโดยใช้ฐานสมรรถนะเป็นหลัก หลักสูตรการศึกษาสายวิชาชีพของออสเตรเลีย มีชื่อเรียกเฉพาะว่า Training Packages ซึ่งเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติและได้รับการพัฒนาโดยการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหลายภาคส่วน อันได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรมภาคผู้ใช้งาน เพื่อให้ผลิตกำลังคนให้ตรงกับความต้องการของประเทศมากที่สุด ปัจจุบัน Training Packages ของออสเตรเลียมีจำนวนทั้งสิ้น ๖๗ หลักสูตรครอบคลุมคุณวุฒิ ๑,๔๗๒ คุณวุฒิและเป็นหน่วย การเรียนฐานสมรรถนะจำนวนมากถึง ๑๗,๓๓๗ หน่วยกิต ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการสมัครงานได้มากถึง ร้อยละ ๘๕ ของอาชีพทั้งหมดในออสเตรเลีย

ผู้ให้บริการการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมหรือที่ประเทศออสเตรเลียเรียกว่า Registered Training Organizations (RTOs) ซึ่งมีทั้งที่เป็น ของรัฐและเอกชน มีหน้าที่ในการจัดทำ Training package ที่สถาบันของตนจะเปิดการสอนโดยรายละเอียดของ Training package นั้นๆ ต้องสอดคล้องกับมาตรฐานชาติ และกรอบคุณวุฒิแห่งชาติของวิชาชีพนั้นๆ จากนั้น RTO ต้องนำ Training package ของตนเสนอต่อ Australian Skills Quality Authority หรือ ASQA ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมคุณภาพการเรียนการสอนและฝึกอบรม ด้านอาชีวะของประเทศ โดย ASQA จะทำหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของสถาบัน ผู้สอน และรายละเอียดของ Training package นั้นๆ ว่ามีความสอดคล้องกับมาตรฐานและกรอบคุณวุฒิแห่งชาติหรือไม่ สำหรับสัดส่วนของ ทฤษฎีและภาคปฏิบัติในการเรียนการสอนจะขึ้นอยู่กับสาขาวิชาหรืออาชีพ และระดับทักษะที่ต้องการได้รับการ พัฒนาเป็นสำคัญ Training package แต่ละชุด อาจประกอบด้วยวุฒิบัตร (Certificate) ตั้งแต่ ๑ ใบหรือหลายใบ ขึ้นอยู่กับประเภท ระดับที่จบ และความเชี่ยวชาญซึ่งผู้ให้บริการจะต้องผ่านเกณฑ์และข้อกำหนดทั้งหมด ASQA ถึงจะดำเนินการรับรองหลักสูตร (Course Accreditation) และอนุญาตให้ RTO นั้นเปิดทำการเรียนการสอนได้ ทั้งนี้ ASQA ยังทำหน้าที่หลังจากที่เปิดสอนหลักสูตรแล้ว โดยการประเมินผล การจัดการเรียนการสอน ผู้สอน สถาบันที่เปิดสอน และเนื้อหาหลักสูตรนั้นๆ เป็นระยะๆ ตามวงรอบของการพัฒนามาตรฐานหลักสูตรของชาติ และ กรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่มีการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา

การส่งเสริมภาพลักษณ์ของการอาชีวศึกษา

ออสเตรเลียประสบปัญหาเฉกเช่นเดียวกับประเทศไทยในเรื่องของภาพลักษณ์ของผู้เรียนอาชีวศึกษา ซึ่งไม่เท่าเทียมกับผู้เรียนสายวิชาการ แม้จะมีตัวเลขสถิติที่แสดงถึงความนิยมในการเรียนสายอาชีพแต่ประชาชน ชาวออสเตรเลียโดยมากยังคงมองภาพลักษณ์ของผู้เรียนในสายนี้ว่าด้อยกว่าผู้เรียนในสายวิชาการ ผลการสำรวจ ทศนคติของผู้ปกครองชาวออสเตรเลียโดยกระทรวงการศึกษาและการฝึกอบรมออสเตรเลียพบว่าผู้ปกครองมี ความประสงค์ให้บุตรหลานในความปกครองของตนศึกษาต่อในสายวิชาการมากกว่าเพราะจะเป็นที่เชิดหน้าชูตาใน สังคมและมองว่าการเรียนในสายวิชาการจะนำพาไปสู่การประกอบอาชีพที่มีเกียรติในสังคม

จากปัญหาที่พบข้างต้น กระทรวงการศึกษาและการฝึกอบรมของออสเตรเลียได้มีความพยายามใน การส่งเสริมภาพลักษณ์การอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมให้มีคุณค่าและสถานะเทียบเท่ากับการศึกษาในสาย วิชาการโดยพยายามสร้างภาพลักษณ์ในระยะยาวให้สังคมมองว่าการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยไม่ได้เป็นเส้นทาง เดียวที่จะสามารถสร้างรายได้และสร้างความสำเร็จในชีวิตการทำงานได้กระทรวงการศึกษาและการฝึกอบรมของ ออสเตรเลียมุ่งเน้นการแก้ปัญหาและให้ความสำคัญกับการแก้ไขจุดอ่อนของระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม และเสริมสร้างจุดแข็ง นอกจากนี้ยังมีการดำเนินการต่างๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและสร้างคุณค่าของผู้เรียน อาชีวศึกษา ดังตัวอย่างโครงการ Australian Apprenticeships Ambassadors Program ซึ่งกระทรวงการศึกษา และการฝึกอบรมเป็นผู้ดำเนินงานโดยการคัดเลือกผู้สำเร็จการศึกษาสายอาชีพซึ่งประสบความสำเร็จในการทำงาน

เป็นที่ยอมรับและรู้จักของสังคมในวงกว้าง มาเป็นตัวอย่างในการเสริมภาพลักษณ์ของผู้เรียนสายอาชีวศึกษาและ
เป็นตัวอย่างให้สังคมได้รับทราบว่าระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมได้ผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพแก่ประเทศ
เพื่อเป็นการดึงดูดให้ผู้เรียนตัดสินใจศึกษาต่อในสายอาชีพมากขึ้น

บทที่ ๕

การผลิตและพัฒนาครูของออสเตรเลีย (กรณีศึกษารัฐนิวเซาท์เวลส์)

ออสเตรเลียมีการผลิตและพัฒนาครูที่เป็นระบบและมีการควบคุมคุณภาพที่เข้มงวด ผู้ที่จะประกอบอาชีพครูในออสเตรเลียจะต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาขั้นต่ำในระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยโดยการผลิตและพัฒนาครูของรัฐนิวเซาท์เวลส์ อยู่ในความรับผิดชอบของ สำนักงานมาตรฐานการศึกษาแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ (NSW Education Standards Authority) ซึ่งทำหน้าที่ผู้ดูแลและประสานกับมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้ผลิตครู เพื่อกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะสมัครเป็นครูและกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการเรียนครู ถึงแม้ว่าแต่ละรัฐจะมีการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน แต่การกำหนดคุณสมบัติของการเป็นครูของมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตครูจะใช้มาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ ประเทศออสเตรเลียจึงไม่มีปัญหาความแตกต่างของคุณภาพการผลิตครูของแต่ละมหาวิทยาลัย

การผลิตบัณฑิตครูมีมาตรฐานการประกันคุณภาพ (ensuring quality of graduate teachers) เริ่มตั้งแต่กระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้าเรียนครู ผู้สมัครรับการคัดเลือกต้องผ่านการขึ้นทะเบียนครูจากหน่วยงานรับรองมาตรฐานครู (Accreditation) ของรัฐนั้นๆ ซึ่งจะเป็นผู้กำหนดคุณสมบัติผู้สมัคร และมาตรฐานที่ใช้ในการรับรองผู้ที่ขึ้นทะเบียนครู หากผู้สมัครไม่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานข้างต้นก็ไม่สามารถไปประกอบวิชาชีพครูในออสเตรเลียได้

แนวทางการประกอบอาชีพครูในออสเตรเลีย มี ๒ แนวทาง คือ

๑. การเรียนปริญญาตรีด้านการศึกษา (Bachelor of Education) แล้วเลือกสาขาหรือวิชาเอกตามความถนัดที่จะสอน

๒. การเรียนปริญญาตรีในสาขาวิชาอื่น แล้วศึกษาต่อเพิ่มเติมวิชาชีพครูภายหลัง ตัวอย่างเช่น จบการศึกษา Bachelor of Science แล้วไปศึกษาต่อ Post Graduate ในสาขา Teaching Education ซึ่งจะสามารถสมัครเป็นครูได้ ทั้งนี้เพราะวิชาชีพครูได้รับการบรรจุอยู่ในกรอบคุณวุฒิวิชาชีพของออสเตรเลียที่มีข้อกำหนด และมาตรฐานที่ชัดเจน สำหรับผู้ที่ต้องการจะประกอบวิชาชีพครู

ประเทศออสเตรเลียไม่ได้มีการกำหนดจำนวนผู้เข้าเรียนในวิชาชีพครูเป็นตัวเลขที่แน่นอน แต่ก็มีมาตรการในการประเมินคุณภาพและมาตรฐานครูอย่างเคร่งครัด ดังนั้นผู้ที่เรียนครูมาโดยตรงแต่ไม่ผ่านการประเมินคุณภาพและมาตรฐาน (Accreditation) จะไม่ได้รับการรับรองและต้องไปประกอบอาชีพอื่น

เส้นทางวิชาชีพครูของออสเตรเลีย (Career Path) มี ๓ ระดับ คือ

๑. **Initial Teacher** ครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยและผ่านการรับรองคุณวุฒิจากหน่วยงานรับรองจะเริ่มต้นทำงานเป็น Initial Teacher

๒. **Proficient Teacher** ครูในระดับ Initial ทำผลงานเพื่อปรับระดับเป็น Proficient Teacher โดยครูในระดับนี้จะต้องพยายามรักษามาตรฐานของตนเองไว้ ผ่านทางการจัดทำ Professional Development Plan หรือ PD Plan ของตนเองเพื่อส่งประเมินต่อสำนักงานมาตรฐานการศึกษาแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์เป็นระยะๆ ครูจะต้องรับผิดชอบตนเองในการพัฒนาและปรับปรุงเทคนิคการสอนตลอดเวลาโดยแสวงหาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเองเป็นระยะๆ หรือโรงเรียนหรือหน่วยงานต้นสังกัดเป็นผู้จัดหา หลักสูตรเพื่อส่งครูไปฝึกอบรม

๓. Higher Level (Leader) ครูในระดับ Proficient ที่ได้รับการประเมินว่ามีผลงานดีเด่นจะได้รับการเลื่อนระดับเป็นระดับ Higher Level มีหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำและเป็นผู้นำเพื่อนครูด้วยกัน

ทั้งนี้ หน่วยงานประเมินคุณภาพครูของแต่ละรัฐจะทำการติดตามประเมินการสอนของคุณตลอดจนประเมินแผนการพัฒนาด้านที่ครูทุกคนต้องส่งเป็นวงรอบ หากครูคนใดไม่ผ่านการประเมิน ครูคนนั้นจะต้องหยุดการสอนในวันรุ่งขึ้นทันที และจะต้องไปอบรมพัฒนาด้านเองเพิ่มเติม และหากโรงเรียนยังให้ครูท่านนั้นสอนอยู่ โรงเรียนจะถูกปิดการดำเนินงาน

บทที่ ๖

บทวิเคราะห์และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การเข้าร่วมการประชุมและเจรจาความร่วมมือ ตามโครงการเจรจาความร่วมมือไทย – ออสเตรเลีย ด้านการพัฒนาและขับเคลื่อนนโยบายเพื่อยกระดับความรู้และทักษะกำลังคนภาคแรงงานของประเทศไทย ณ เครือรัฐออสเตรเลีย ระหว่างวันที่ ๑๒ – ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ เป็นการเปิดโลกทัศน์ให้แก่คณะผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาในการได้เรียนรู้และได้รับประสบการณ์จริงในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพของเครือรัฐออสเตรเลียซึ่งนอกจากจะมีความชัดเจนแล้วยังมีความยืดหยุ่นและคล่องตัวเพื่อเปิดโอกาสให้ประชากรออสเตรเลียในทุกวัยได้เข้าถึงการศึกษาได้อย่างทั่วถึงโดยไม่มีข้อจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมซึ่งมีความเข้มแข็งอย่างมากและสามารถเชื่อมโยงไปสู่โลกของการทำงานได้อย่างเป็นรูปธรรม และตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานของประเทศได้อย่างแท้จริง

บทวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบการจัดการศึกษาของออสเตรเลียกับการจัดการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบัน มีข้อค้นพบสำคัญคือ การมีประสบการณ์ร่วมกันในด้านความต้องการปรับปรุงและยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งประเทศไทยและออสเตรเลีย ซึ่งคุณภาพทางการศึกษาเป็นตัวแปรสำคัญที่เชื่อมโยงไปสู่บริบททางสังคมต่างๆ อาทิ การมีงานทำ และความเท่าเทียมในสังคม ในอดีตเครือรัฐออสเตรเลียเคยประสบกับปัญหาทางสังคมที่เกิดจากความด้อยคุณภาพทางการศึกษา หลายประการ อาทิ การขาดแคลนแรงงานฝีมือเนื่องจากการผลิตแรงงานด้อยคุณภาพหรือไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของการศึกษาสายอาชีพ การเหยียดหรือกีดกันทางสังคมอันเกิดจากระบบการศึกษาที่ไม่เท่าเทียม ออสเตรเลียเอาชนะโดยการแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยความพยายาม ความเอาใจใส่ในปัญหา และการร่วมมือร่วมใจกันของทุกภาคส่วน ตั้งแต่รัฐบาลกลาง รัฐบาลรัฐ หน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น และภาคประชาสังคม ในการนี้ปัญหาด้านคุณภาพการศึกษาที่ประเทศไทยกำลังประสบอยู่ก็ต้องได้รับการแก้ไขเช่นเดียวกับที่ประเทศออสเตรเลียดำเนินการได้ผลสำเร็จมาแล้ว ซึ่งการแก้ปัญหาดังกล่าวต้องใช้เวลาอันยาวนานกว่าจะเห็นผล และที่สำคัญต้องมีการกำหนดแนวนโยบายที่ชัดเจน และผู้ปฏิบัติสามารถนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งต้องการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนไม่เฉพาะแค่ภาคการศึกษา แต่ต้องทำให้คนในชาติตระหนักได้ว่าประชาชนทุกคนคือเจ้าของการศึกษาของประเทศ

ในการนี้คณะผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากการเดินทางไปประชุม ณ เครือรัฐออสเตรเลีย ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านการจัดทำหลักสูตรการศึกษาและประเมินผลระดับชาติ

๑ ประเทศไทยควรมีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาที่บูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนและควรออกแบบให้หลักสูตรการศึกษามีความเชื่อมโยงกับบริบทหรือเป้าหมายของประเทศในระบอบเวลานั้นๆ ทั้งประเทศไทยและออสเตรเลียมีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติเป็นหลักสูตรแกนกลางเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาของประเทศเหมือนกัน แต่สิ่งที่ต่างกันคือ หลักสูตรการศึกษาแห่งชาติของออสเตรเลียเป็นหลักสูตรที่ไม่สามารถนำมาใช้สอนได้ทันที แต่ต้องได้รับการประยุกต์และเติมเต็มเนื้อหาสำหรับการนำไปใช้จริงจากหน่วยงานด้านหลักสูตรของแต่ละรัฐและเขตการปกครอง ซึ่งจะรับเอาหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติมาแปลงเป็นหลักสูตรการศึกษาแห่งรัฐที่มีเนื้อหาพร้อมที่จะนำไปใช้จริง ด้วยเหตุนี้หลักสูตรการศึกษาของออสเตรเลียจึงเกิดจากการมีส่วนร่วมของผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาจากทุกแห่งในประเทศและมีความเชื่อมโยงกับบริบทและความเป็นอยู่

มากกว่าจะเป็นหลักสูตรการศึกษาที่มุ่งเน้นแต่ด้านวิชาการอย่างเดียวและเกิดจากการถกกันของผู้เชี่ยวชาญจำนวนน้อยซึ่งไม่สามารถเป็นตัวแทนประชากรหรือรับทราบความต้องการของประชากรดังเช่นหลักสูตรการศึกษาของประเทศไทย ดังนั้นการจัดทำหลักสูตรการศึกษาของประเทศไทยก็ควรจะใช้หลักคิดแบบเดียวกับออสเตรเลียซึ่งปัจจุบันได้เริ่มมีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาในระดับภาคและจังหวัด

๒ การจัดทำหลักสูตรการศึกษาของประเทศไทยควรกำหนดแนวคิดหลัก (Theme) ของการจัดทำแต่ละครั้งเพื่อที่ผู้ใช้จะได้ทราบในช่วงนั้นๆ ประเทศต้องการเน้นการพัฒนาคนด้วยการศึกษาในแนวทางใด และผู้ใช้หลักสูตรจะสามารถจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรนั้นๆ ก่อนที่จะมีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาแต่ละรอบ ออสเตรเลียจะทำการระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนเพื่อวิพากษ์และถกในประเด็นจุดอ่อนของหลักสูตรการศึกษาปัจจุบันและประเด็นความต้องการของประเทศแล้วจึงจัดทำแนวคิดหลักของหลักสูตรการศึกษาใหม่ที่จะทำขึ้นโดยความเห็นชอบของทุกภาคส่วนก่อนจะลงมือจัดทำจริง

๓ ประเทศไทยควรจัดให้มีการประเมินผลหลักสูตรการศึกษาอย่างจริงจังโดยเป็นการประเมินผลใหญ่ในระดับชาติไม่ใช่ประเมินในแบบโครงการวิจัยหรือประเมินแบบหน่วยงาน ทั้งนี้ทำให้ได้ทราบจุดอ่อนจุดแข็งของหลักสูตรการศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันอย่างชัดเจน และสามารถนำมาพัฒนาหลักสูตรการศึกษาใหม่ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น

๔ ประเทศไทยควรปรับการประเมินผลการศึกษาให้เป็นไปในแบบอิงมาตรฐานการศึกษาไม่ใช่อิงตามระดับคะแนน การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของประเทศไทยยังคงยึดโยงกับแนวคิดที่ยึดติดกับคะแนนยิ่งคะแนนสูง ยิ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่สูง ซึ่งผิดกับออสเตรเลียที่การประเมินผลการศึกษาอิงกับมาตรฐานชาติเป็นหลัก โดยการประเมินแต่ละครั้งจะดูว่านักเรียนออสเตรเลียมีสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาเข้าใกล้หรือบรรลุถึงมาตรฐานในระดับไหน ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนจึงไม่ได้แข่งกับใครนอกจากแข่งกับตัวเองในการพยายามสร้างความสามารถให้บรรลุตามมาตรฐานการศึกษา ซึ่งถือเป็นแนวคิดที่ดีในการพัฒนาการศึกษาของประเทศ

๕ กระทรวงศึกษาธิการมีความร่วมมือด้านวิชาการกับ Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority (ACARA) เพื่อขอความช่วยเหลือและให้คำแนะนำในด้านการจัดทำหลักสูตรและประเมินผลการศึกษาของประเทศไทย Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority หรือ ACARA เป็นหน่วยงานอิสระด้านการจัดทำหลักสูตรและประเมินผลแห่งชาติของออสเตรเลียซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความเข้มแข็งในเชิงวิชาการอย่างมากและมีความยินดีที่จะแบ่งปันความรู้และช่วยเหลือในเชิงวิชาการกับหน่วยงานของประเทศไทย

๖ ประเทศไทยควรมีหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับพื้นฐานเหมือนกับที่ออสเตรเลียมี ACARA ซึ่งมีสถานะเทียบเท่ากับกรมวิชาการซึ่งเป็นหน่วยงานที่กระทรวงศึกษาธิการไทยได้เคยจัดตั้งและยุบเลิกไป เนื่องจากปัจจุบันการจัดทำหลักสูตรระดับพื้นฐานอยู่ในหน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับสำนักซึ่งอาจดูแลการจัดทำได้อย่างไม่ครบถ้วนและไม่อาจเชื่อมโยงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านพัฒนาทักษะด้านวิชาชีพของกำลังคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน

๑. ประเทศไทยควรมีการปรับระบบการเรียนการสอนอาชีวศึกษา โดยเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะวิชาชีพหรือเป็นไปตามหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-based Curriculum) เพื่อให้ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญและประกอบวิชาชีพได้อย่างแท้จริง โดยปรับและพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะทุกสาขาวิชาชีพ และกำหนดสมรรถนะวิชาชีพในแต่ละสาขาอาชีพให้สอดคล้องกับมาตรฐานชาติและความต้องการของสถานประกอบการ

และควรจัดให้มีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ ISP (Individual Study Plan) ที่เน้นและสนองตอบความแตกต่างของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม

๒. รัฐควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนรูปแบบทวิภาคีร่วมกับสถานประกอบการ และกำหนดรูปแบบการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาในรูปแบบทวิภาคี รวมทั้งควรมีการจัดทำร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดการศึกษาในรูปแบบทวิภาคี เพื่อให้มีผลใช้บังคับในทางกฎหมายและเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาในรูปแบบทวิภาคีของประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓. ควรมีการปรับอัตราค่าตอบแทนให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาทั้งประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ให้สูงขึ้น เพื่อเพิ่มแรงจูงใจให้ผู้เรียนอาชีวศึกษาเพิ่มมากขึ้น

๔. หลักสูตร/สาขาวิชาในการจัดการเรียนการสอนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทยควรมีความหลากหลาย สามารถสนองตอบความต้องการของผู้เรียนและเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และได้รับการรับรองจากหน่วยงานของรัฐ ในประเทศออสเตรเลียหลักสูตรการเรียนในระบบอาชีวศึกษาและฝึกอบรมชื่อเรียกเฉพาะว่า Training Packages ซึ่งเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนที่ได้รับการรับรองโดยหน่วยงานระดับชาติและได้รับการพัฒนาโดยการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหลายภาคส่วน เพื่อผลิตกำลังคนให้ตรงกับความต้องการของประเทศมากที่สุด หลักสูตรการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมของออสเตรเลียจึงมีความหลากหลายซึ่งสามารถครอบคลุมวิชาชีพเกือบทั้งหมดในออสเตรเลียเพราะได้รับการออกแบบให้เชื่อมโยงกับกรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งออสเตรเลีย

๕. ประเทศไทยควรมีการสร้างระบบที่เชื่อมโยง (Platform) ฐานข้อมูลการเรียนกับการทำงานให้เกิดขึ้นให้ได้อย่างในออสเตรเลีย รัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการต้องใส่ใจในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของการเรียนสายอาชีวศึกษาให้ได้คุณภาพมาตรฐานในระดับสากลและเป็นที่ยอมรับโดยต้องสร้างระบบ (Platform) ที่เชื่อมโยงการเรียนกับการทำงานให้เกิดขึ้นให้ได้อย่างในออสเตรเลีย ซึ่งมีระบบ Apprenticeship หรือการฝึกงานโดยที่ยังศึกษาอยู่ การฝึกงานในที่นี้ไม่ได้หมายถึงการฝึกงานแบบชั่วคราว สามเดือน หกเดือน แต่เป็นการทำงานพร้อมๆ ไปด้วยการเรียนหนังสือ ผู้เรียนจะมีงานทำและมีเงินเดือนที่ได้จากการทำงาน และเมื่อจบการศึกษาแล้วจะบรรจุเข้างานได้ทันทีโดยไม่ต้องมีระยะเวลาฝึกงานก่อนเข้ารับการบรรจุจริง และควรมีการให้บริการแนะแนวการศึกษาต่อในสายอาชีพแก่นักเรียนและผู้ปกครอง

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านการผลิตและพัฒนาครู

๑. ประเทศไทยต้องมีระบบการรับรองคุณภาพและประเมินสมรรถนะครูตลอดวิชาชีพที่เข้มงวดและเข้มข้น ประเทศออสเตรเลียมีครูผู้สอนที่มีคุณภาพสูงเพราะมีหน่วยงานรับรองคุณภาพและมาตรฐานครูที่มีคุณภาพและมีการประเมินสมรรถนะครูอย่างเข้มข้นตลอดระยะเวลาที่อยู่ในวิชาชีพ ประเทศไทยก็มีหน่วยงานในลักษณะเดียวกันนี้แต่ความต่างอยู่ที่ความเข้มงวดและเข้มข้นในการประเมินสมรรถนะครูผู้สอนที่ไม่ได้มีการติดตามตลอดระยะเวลาที่ดำรงวิชาชีพ ดังนั้นการสร้างระบบประเมินสมรรถนะครูตลอดวิชาชีพของประเทศไทยจำเป็นต้องได้รับการผลักดันให้เกิดขึ้นเพื่อให้สามารถควบคุมคุณภาพของครูประจำการในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

๒. วิชาชีพครูต้องได้รับการบรรจุในกรอบคุณวุฒิวิชาชีพของประเทศไทยเพื่อที่จะสามารถใช้เป็นฐานข้อมูลอ้างอิงและเชื่อมโยงกับวิชาชีพอื่นๆ ออสเตรเลียได้กำหนดให้วิชาชีพครูเป็นหนึ่งในคุณวุฒิที่อยู่ภายใต้

กรอบคุณวุฒิวิชาชีพ ด้วยเหตุนี้ผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูจึงได้รับการชี้แนะและกำหนดทั้งคุณสมบัติและคุณวุฒิ ตั้งแต่ต้นทาง และทำให้มองเห็นความก้าวหน้าในการประกอบวิชาชีพอย่างชัดเจน และสามารถเคลื่อนย้ายการประกอบวิชาชีพไปยังประเทศต่างๆ ที่มีความต้องการครูและมีการเทียบเคียงกรอบคุณวุฒิไว้แล้ว ซึ่งประเทศไทยก็สามารถกระทำได้เช่นกันนี้ได้โดยบรรจุวิชาชีพครูอยู่ในกรอบคุณวุฒิวิชาชีพของประเทศไทย

๓. ประเทศไทยควรมีการจัดทำระบบรับรองคุณวุฒิผู้สอนที่ไม่ได้ประกอบอาชีพเป็นครูในระบบปกติให้สามารถทำการสอนในระบบอาชีวศึกษาและฝึกอบรมได้ เช่น วิทยากรผู้ให้ความรู้ในการอบรมวิชาชีพต่างๆ ซึ่งไม่ได้เป็นครูในชีวิตจริง ทั้งนี้เพื่อเป็นการเชิญชวนผู้สอน/บรรยายให้มีสถานะเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานของรัฐและเป็นการดึงดูดให้ผู้มีความรู้/ความเชี่ยวชาญในสาขาที่ขาดแคลน แต่ไม่ได้ประกอบอาชีพครู สามารถถ่ายทอดความรู้/ประสบการณ์ได้อย่างกว้างขวางและเป็นที่ยอมรับ ในประเทศออสเตรเลีย ผู้สอนในสถาบันฝึกอบรมของเอกชนหรือวิทยาลัยเทคนิคและการศึกษาต่อเนื่องไม่ได้มีสถานะเป็นครูแต่จะเรียกว่า Instructor ซึ่งผู้จะสามารถทำหน้าที่นี้ได้ต้องได้รับการยอมรับจากหน่วยงานรับรองคุณวุฒิว่ามีความรู้ความสามารถและได้รับคุณวุฒิที่สูงกว่าในระดับที่สอนหนึ่งระดับหรือมากกว่า ด้วยวิธีดังนี้ การสอนและถ่ายทอดความรู้สายอาชีวศึกษาและฝึกอบรมจึงสามารถกระทำได้อย่างเปิดเผยและโปร่งใสได้รับการรับรองจากรัฐบาล และเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลที่ไม่ได้ประกอบอาชีพครูสามารถทำการสอนให้แก่ผู้เรียนได้โดยไม่ตะขิดตะขวงใจเพราะไม่ได้เป็นครูโดยวิชาชีพ

การจัดทำความร่วมมือกับเครือรัฐออสเตรเลียในอนาคต

ความร่วมมือ	หน่วยงานของออสเตรเลีย	หน่วยงานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
ความร่วมมือด้านวิชาการในด้านการจัดทำหลักสูตรและประเมินผลการศึกษา	Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority (ACARA)	สำนักประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาระบบการเรียนรู้ สำนักนโยบายความร่วมมือกับต่างประเทศ
ความร่วมมือด้านการขอเสนอการจัดทำระบบ Apprenticeship ของประเทศไทย	Department of Education and Training	สำนักนโยบายและแผนการศึกษา

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

การศึกษาออสเตรเลีย (<http://www.aussiecenter.org>) สิงหาคม 2560

ข้อมูลพื้นฐานประเทศออสเตรเลีย (<https://th.wikipedia.org/wiki/ประเทศออสเตรเลีย>) สิงหาคม 2560

ภาษาอังกฤษ

Accreditation for Teachers against the Australian Professional Standard for Teachers, 2017, powerpoint presentation for Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand by NSW Education Standards and Authority (NESA), August 17, 2017

An Overview of Australia's Education and Training System, 2017, powerpoint presentation for Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand by Australian Government, Department of Education and Training, August 14, 2017

An Overview of Australia's Vocational Education and Training (VET) system and its relative strengths, 2017, powerpoint presentation for Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand by Australian Government, Department of Education and Training, August 10, 2017

Australian Curriculum, 2017, powerpoint presentation for Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand by Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority (ACARA), August 15, 2017

Australian Education System, 2017, powerpoint presentation for Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand by Australian Government, Department of Education and Training, August 10, 2017

Australian Higher Education System, 2017, powerpoint presentation for Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand by Australian Government, Department of Education and Training, August 10, 2017

Australian Technical and Further Education (TAFE), 2017, powerpoint presentation for Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand by Technical and Further Education (TAFE), August 17, 2017

Initial Teacher Education, 2017, powerpoint presentation for Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand by NSW Education Standards and Authority (NESA), August 17, 2017

Introduction to NSW Education Standards and Authority (NESA), 2017, powerpoint presentation for Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand by NSW Education Standards and Authority (NESA), August 17, 2017

National Assessment of Literacy and Numeracy, 2017, powerpoint presentation for Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand by Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority (ACARA), August 15, 2017

New South Wales Department of Education, 2017, powerpoint presentation for Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand by DE International, NSW Department of Education, August 15, 2017

NSW Curriculum Development K-12, 2017, powerpoint presentation for Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand by NSW Education Standards and Authority (NESA), August 17, 2017

Southern Cross Catholic Vocational College (SSCVC), 2017, powerpoint presentation for Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand by Southern Cross Catholic Vocational College, August 18, 2017

Supporting Greater Awareness of VET in Australia, 2017, powerpoint presentation for Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand by Australian Government, Department of Education and Training, August 14, 2017

Vocational Education and Training (VET), 2017, powerpoint presentation for Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand by NSW Education Standards and Authority (NESA), August 17, 2017

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ดร.ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์

ดร.กมล รอดคล้าย

ดร.ชัยยศ อิ่มสุวรรณ์

นายเฉลิมชนม์ แน่นหนา

เลขาธิการสภาการศึกษา

เลขาธิการสภาการศึกษา (๒๕๕๘ – ๒๕๖๐)

รองเลขาธิการสภาการศึกษา

ที่ปรึกษาด้านระบบการศึกษา

ผู้ควบคุมการดำเนินงานและพิจารณารายงาน

นางสาวประภา ทันตศุภารักษ์

นายปานเทพ ลากเพชร

ผู้อำนวยการสำนักนโยบายความร่วมมือกับ
ต่างประเทศ

ผู้อำนวยการกลุ่มความร่วมมือกับต่างประเทศและ
วิเทศสัมพันธ์

ผู้รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

นายสวัสดิ์ ภู่ทอง

นางกมลทิพย์ เมฆพุก

นางรัชณี พึ่งพาณิชย์กุล

นางโชติกา วรรณบุรี

นางพัชราพรรณ ฤกษ์ภูจินดารุ่ง

นางปัทมา คำภาศรี

นายสิงหชาติ ไตรจิตต์

นิติกรชำนาญการพิเศษ

นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ

นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ

นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ

นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ

นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

หน่วยงานรับผิดชอบ

กลุ่มความร่วมมือกับต่างประเทศและวิเทศสัมพันธ์

สำนักนโยบายความร่วมมือกับต่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๙๙/๒๐ ถนนสุขุมวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐๒ ๖๖๘ ๗๑๒๓ ต่อ ๒๕๓๖

โทรสาร ๐๒ ๒๔๑ ๘๓๓๐

www.onec.go.th

ภาคผนวก

ประมวลภาพคณะผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
 เดินทางไปประชุมและเจรจาความร่วมมือ
 ณ เครือรัฐออสเตรเลีย ระหว่างวันที่ ๑๒ - ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๐

ระหว่างวันที่ ๑๒ - ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ที่ผ่านมา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ส่งคณะผู้แทนสำนักงานฯ จำนวน ๘ คน ประกอบด้วย นายเฉลิมชนม์ แน่นหนา ที่ปรึกษา ด้านระบบการศึกษา เป็นหัวหน้าคณะผู้แทน นายสวัสดิ์ ภูทอง นิติกรชำนาญการพิเศษ นางกมลทิพย์ เมฆพุก นักวิชาการศึกษานโยบายการพิเศษ นางรัชณี พึ่งพาณิชย์กุล นักวิชาการศึกษานโยบายการพิเศษ นางโชติกา วรรณบุรี นักวิชาการศึกษานโยบายการพิเศษ นางพัชราพรรณ กฤษดาจินดารุ่ง นักวิชาการศึกษานโยบายการพิเศษ นางปัทมา คำภาศรี นักวิชาการศึกษานโยบายการ และ นายสิงหชาติ ไตรจิตต์ นักวิชาการศึกษานโยบายการ เดินทางไปเข้าร่วมการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และหารือความร่วมมือด้านการศึกษากับผู้บริหารการศึกษา ของหน่วยงานด้านนโยบายและการจัดการศึกษาของเครือรัฐออสเตรเลีย

ในระหว่างโครงการข้างต้น คณะผู้แทนของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้เข้าร่วมประชุมกับ ผู้บริหารหน่วยงานด้านการศึกษาที่สำคัญของเครือรัฐออสเตรเลีย ๖ แห่ง ได้แก่

๑. Department of Education and Training, National Office
๒. Department of Education, New South Wales Government
๓. Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority (ACARA)

๔. Technical and Further Education Institute, New South Wales, Meadow Bank Campus (TAFE, NSW)

๕. the New South Wales Education Standards Authority (NESA)

๖. Southern Cross Catholic Vocational College (SCCVC)

(๑) การประชุมกับ Department of Education and Training, National Office

วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๐

คณะผู้แทนของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้รับการต้อนรับจาก **Mr. Brett Galt-Smith** ผู้อำนวยการส่วน **International Group** ซึ่งได้ให้การบรรยายแก่คณะผู้แทนในส่วน ของระบบการบริหารราชการของเครือรัฐออสเตรเลียและระบบการศึกษาของเครือรัฐออสเตรเลียใน ปัจจุบัน นอกจากนี้ คณะผู้แทนยังได้รับฟังการบรรยายจาก **Ms. Wendy Walker** และ **Ms. Tracey Murphy** เจ้าหน้าที่ส่วน **Skill Market Group** โดยได้บรรยายเจาะลึกในเนื้อหาที่คณะผู้แทนให้ ความสนใจเป็นพิเศษคือ การจัดการศึกษาสายอาชีวศึกษาของเครือรัฐออสเตรเลียซึ่งเป็นที่น่าสนใจ เพราะการศึกษาสายอาชีวศึกษาของเครือรัฐออสเตรเลียมีจำนวนผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ที่สุดของ ประเทศและมีการบริหารจัดการที่เข้มแข็งและเชื่อมโยงไปยังระบบการทำงานในองค์กรรวมของประเทศ ได้อย่างเป็นระบบและมีมาตรการในการประเมินผลและรับรองคุณภาพของสถานศึกษาสายอาชีพ อย่างเข้มงวด

(๒) การประชุมกับ Department of Education, NSW Government วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐

คณะผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้รับการต้อนรับจาก Ms.Sandra Copeman, Communication and Student Exchange Coordinator ซึ่งได้ให้การบรรยายในส่วนของการจัดการศึกษาในระดับรัฐของ New South Wales (NSW) ซึ่งเป็นรัฐที่มีประชากรมากที่สุดของเครือรัฐออสเตรเลีย การจัดการศึกษาในระดับรัฐของเครือรัฐออสเตรเลียมีความเป็นอิสระไม่ถูกครอบงำหรือกำกับโดยรัฐบาลกลาง นอกจากนี้ยังเป็นไปตามสภาพแวดล้อมและคุณลักษณะของประชากรในแต่ละรัฐเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชากรในรัฐนั้นๆ โดยรัฐบาลรัฐจะรับนโยบายจากรัฐบาลกลาง (Federal) มาเป็นแนวทางและประยุกต์ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละรัฐและกำหนดเป็นนโยบายการศึกษาของแต่ละรัฐซึ่งมีจุดเน้นและความชัดเจน

แตกต่างกัน อาทิตัวอย่างของ กระทรวงการศึกษาของรัฐ New South Wales ซึ่งได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาระดับรัฐโดยมีจุดเน้นสำคัญหลายประการ อาทิ การเชื่อมโยงการมีส่วนร่วมของชุมชนในรัฐ New South Wales กับการจัดการศึกษา และการเพิ่มความเป็นอิสระ (Autonomous) ให้แก่ผู้อำนวยการโรงเรียนในการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาโดยไม่ต้องมาหารือกับรัฐบาลรัฐ เป็นต้น

(๓) การประชุมกับ Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority (ACARA) วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐

คณะผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้รับการต้อนรับจาก Dr. Stanley Rabinowitz, General Manager, Assessment and Reporting และ Dr. Fiona Mueller, Director, Curriculum โดยได้ให้การบรรยายเกี่ยวกับภารกิจของ ACARA หรือ สำนักงานรายงานและการประเมินผลหลักสูตรแห่งออสเตรเลีย ซึ่งทำหน้าที่ในการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรการศึกษาในระดับการศึกษาภาคบังคับของเครือรัฐออสเตรเลีย ตลอดจนการจัดการประเมินผลและการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติและการรายงานผลการจัดการศึกษาในภาพรวมของเครือรัฐออสเตรเลีย สถานะของ ACARA มีความน่าสนใจตรงที่เป็นหน่วยงานอิสระที่ไม่ได้อยู่ในกำกับของกระทรวงการศึกษาและการฝึกอบรม แต่มีอำนาจในการสั่งการหน่วยงานด้านการศึกษาระดับรัฐทั้งหมดของประเทศเพราะหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับของประเทศอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ ACARA กระทรวงการศึกษาของรัฐต้องรับเอาหลักสูตรการศึกษาที่ ACARA จัดทำไปประยุกต์และใช้ในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนทั่วประเทศ ภารกิจสำคัญอีกประการของ ACARA คือจัดการสอบประเมินและวัดผลสมรรถนะในการรู้หนังสือและคำนวณของนักเรียนทั่วประเทศ ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อ NAPLAN (The National Assessment Program – Literacy and Numeracy) ให้แก่นักเรียนทุกคน

(๔) การประชุมกับ Technical and Further Education Institute, New South
Wale (TAFE, NSW) Meadow Bank Campus วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

คณะผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้รับการต้อนรับจาก Ms.Viji Shankar, Marketing Manager, International Business โดยได้ให้การบรรยายเกี่ยวกับภารกิจของ TAFE โดยสรุปว่า TAFE ย่อมาจาก Technical and Further Education คือ “วิทยาลัยเทคนิคและการศึกษาต่อเนื่อง” เป็นสถาบันในกลุ่มอาชีวศึกษา ที่ส่วนใหญ่จะได้รับการสนับสนุนและรับรองโดยรัฐบาลของรัฐ (State/Territory) คณะผู้แทนสำนักงานฯ ยังได้เข้าเยี่ยมชมสภาพแวดล้อมและสิ่ง

อำนวยความสะดวกในสถาบัน ตลอดจนสังเกตการณ์การเรียนการสอนจริงในชั้นเรียน Early Childhood Care ของ TAFE วิทยาเขต Meadow Bank อีกด้วย

(๕) การประชุมกับ the New South Wales Education Standards Authority (NESA) วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

คณะผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้รับการต้อนรับจาก Mr. Paul Martin, Executive Director, Ms. Lyn Kirkby, Director, Teaching Standard, Ms. Catherine Tucker, Inspector, Vocational Education Curriculum and Assessment Standards และ Ms. Brooke Prodeaux, Principal Project Officer, Curriculum and Assessment Standards โดยได้รับฟังการบรรยายในหัวข้อ ภารกิจของ the NSW Education Standards Authority (NESA) หรือ สำนักงานมาตรฐานการศึกษาแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ ซึ่งมีหน้าที่พัฒนา นโยบายเชิงประจักษ์เพื่อปรับปรุงสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักเรียนและสนับสนุนการสอนของครู นอกจากนี้ยังมีภารกิจในการตรวจติดตามและบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานรับรองคุณวุฒิครูผู้สอน และสถานศึกษา และกำหนดมาตรฐานและคุณภาพของการสอนของครู การเรียนรู้ การประเมินผล การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพในสถานศึกษาทั้งของรัฐ เอกชน สถานศึกษาคาทอลิก ที่เปิดสอนตั้งแต่ ระดับปฐมวัยถึงเกรด 12

(๖) การประชุมกับ Southern Cross Catholic Vocational College

วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐

คณะผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้รับการต้อนรับจาก **Mr. Patrick O'Reilly ผู้อำนวยการวิทยาลัย** ซึ่งได้ให้การบรรยายว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษา Southern Cross Catholic เป็นสถานศึกษาคาทอลิกในเครือ Sydney Catholic Schools จัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษา Southern Cross Catholic ก่อตั้งในปี พ.ศ. 2553 โดยได้รับการสนับสนุนจาก the Australian Government Initiatives ภายใต้ข้อริเริ่มของรัฐบาลแห่งออสเตรเลียในการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมในสถานศึกษา (Trade Training Center in Schools Programme) อาชีวศึกษาสมัยใหม่ เพื่อเป็นวิทยาลัยการอาชีวศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่โดยนอกจากภารกิจในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพสูงแล้วยังผนวกภารกิจในการเป็นสถาบันฝึกอบรมให้แก่สถานประกอบการอีกด้วย นอกจากนี้ยังได้นำคณะผู้แทนสำนักงานฯ เยี่ยมชมบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัย ตลอดจนได้พบเห็นสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยซึ่งสอดคล้องและเป็นประโยชน์ต่อการทำงานจริงในอาชีพนั้นๆ ของนักเรียน

๐๐๐๐๐๐๐๐